

Молода Україна

ЖУРНАЛ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕМОКРАТИЧНОЇ МОЛОДІ

РІК ВИДАННЯ XXX

КВІТЕНЬ — 1980 — APRIL

Ч. 288

ISSN 0026-9042

НАШІ ПРЕДСТАВНИЦТВА:

В Канаді:

B. Yaremchenko,
28 Frontenac Rd.
London, Ontario

Leo Lupul
130 Pilkington St.
Thorold, Ont. L2V 1B4

T. Boyko
2582 Cornwall Dr.
Pentincton, B.C.
Y2A 6X3

В США:

Головний представник
Alex Poszewanyk
5240 N. Le Claire Ave.
Chicago, Ill. 60630

Iw. Ivahnenko,
72 Feather Bed Ln.
Hopewell, N. J. 08525

L. Jemetz,
2941 Amboy Road,
Warners, N. Y., 13164

W. Ponomarenko,
5802 Vandalia Ave. S. W.
Cleveland, Ohio, 44144

У зах. Німеччині:

Mychajlo Ihnatenko
2. Hamburg — Wandsbek,
Lesserstr. — 225
West Germany

В Англії:

A. Bondarenko
78 Kensington Park Rd.
London W. 11, — England

В Австралії:

S. Krywolap,
Box 1586 M.
G. P. O. Adelaide,
S. Australia

МОЛОДА УКРАЇНА

Видає Центральний Комітет
Об'єднання Демократичної
Української Молоді.

Голова ЦК: В. ПЕДЕНКО

Редагус Колегія:

В. Вакуловський, Л. Ліщина,
С. Голубенко, Ю. Криволап
В. Родак, А. Лисий, О. По-
шиваник, Л. Павлюк.

Адміністратор З. Корець

MOLODA UKRAINA

A Ukrainian Monthly Magazine.
Published by the Central Committee
of the Ukrainian Democratic Youth
Association.

In USA — Association of American
Youth of Ukrainian Descent.

President: V. PEDENKO
18 Henderson Ave.
Thornhill, Ont., Canada
L3T 2C0

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

Річна передплата

У США, у Канаді і в Україні 9.00 доларів
Ціна одного примірника: 1.00 дол.

В Австралії 6.50 дол. (австрал.)
Ціна одного примірника: 70 центів

В Англії і Німеччині 7.00 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 80 центів (америк.)

В усіх інших країнах Європи 6.00 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 65 центів (америк.)

В усіх країнах Південної Америки 5.00 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 50 центів (америк.)

Зазначене число після прізвища передплатника означає остан-
нє число журналу, за яке заплачено передплату.

За зміну адреси просимо прислати поштові значки або інтерна-
ціональні купони (International coupon) на суму 25 канадських
центів.

Редакція не приймає матеріалів без підпису автора і застерігає
за собою право скорочувати статті і правити мову, рукописів
не повертає.

Статті підписані прізвищем або ініціалами автора не завжди
відповідають поглядам редакції.

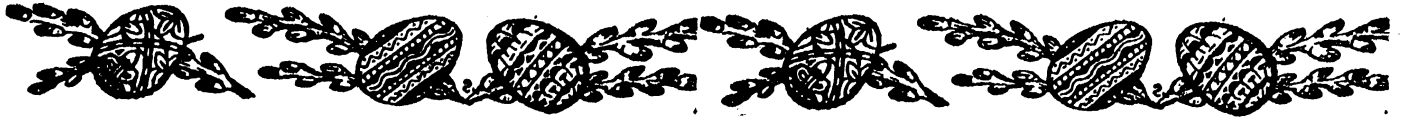
За зміст і мову оголошень редакція не відповідає.

Листування з редакцією та адміністрацією просимо слати:

MOLODA UKRAINA,

Box 40, Postal Station "M", Toronto, Ontario, Canada, M6S 4T2

В ЦЬОМУ ЧИСЛІ ЧИТАЙТЕ: Поезії — М. Вірний, С. Караванський, Г.
Чупринка. Митр. Мстислав — Великодне послання. Н. Сандул — Та-
рас Григорович Шевченко. П. Матула — Митр. В. Липківський про
відродження України. С. Г. — Книжкова новина, що варта уваги мо-
лоді. О. Лисик — Табори ОДУМ-у і наші батьківські обов'язки. Д-р
М. Домашевський — Увага, майбутній досліднику. З. К. — Валентина
Родак. ОДУМ дарує ризи Владиці Миколаю. З одумівського життя і
праці. Я. Кіт — Наші втрати на 1979 р. Сторінка Юн. ОДУМ-у.

Микола ВІРНИЙ

В І Н

Він — все.
Він — вчора, нині, завтра.
І Він, це — Ти.
І Він, це — Я.
Його і небо і земля —
Учора, нині, завтра.
І Він є Твій
і Ти — Його.

Душа Розп'ятого — на послугах Тобі,
Як довго віра в Нього не згаса.
Сьогодні Він ВОСКРЕСЕН є во гробі,
А з Ним душі Твої заповіт.
І мій, думок простих,
Простого ритмача,
Йому — Тобі Привіт,

Привіт!

Ю Н А К У !

Присвячую 30-літтю ОДУМ-у.

Хай серце б'є твоє сполох,
Хай кров кипить і м'язи будуть у напрузі!
Нещадно бий по криєді і нарузі,
В поході до нових епох.

Хай Хрест освітить розум твій врочисто.
Ні кроку взад, нескорених нащадок!
І всім народам світу в спадок,
Збудуй своїх ідей велике місто.

Пісні твої крилаті, щирі —
Нехай несуться в вічному вирі
В світі недоздоланні, чужі.

І в дні тріумфу істин вічних,
Нехай радіють духом дужі,
З серцями юнаків величних!

Вашінгтон, 1980 р.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

З НАГОДИ ВЕЛИКОДНІХ СВЯТ

в і т а є м о

ОДУМІВЦІВ, НАШИХ ПРИХИЛЬНИКІВ, СПІВРОБІТНИКІВ,
ПЕРЕДПЛАТНИКІВ І ВСІХ УКРАЇНЦІВ В УКРАЇНІ ТА ПОЗА
НЕЮ СУЩИХ.

Редакція і адміністрація "М. У."
Центральний Комітет ОДУМ-у

ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ

ДО БРАТІВ І СЕСТЕР В УКРАЇНІ І ПОЗА НЕЮ СУЩИХ

Дорогі Брати і Сестри!

Вітаю вас, дорогих і любих, радісним і оживляючим вітанням: — Христос Воскрес! Це вітання лунає сьогодні у всьому християнському світі, бо цього року всі християни святкують Великдень разом, в одну і ту ж неділю. Вже це одне повинно наповнити наші серця безмежною радістю й вірою, що Христос-Спаситель таки з нами, що Він знову зійшов до людей, щоб вивести їх із теперішньої неволі, в яку вони самі себе завели, збочивши з стежок, що їх показав людям Христос. Саме тому радість цьогорічного Свята Воскресення Христового обмежена гіркою дійсністю, яка оточила не тільки християн, але й все людство, що знайшлося нині немов би над проваллями у чорне невідоме.

Стурбовані і незвірені питаємо сьогодні: — хто ж довів до цього? Єдиною чесною відповіддю на це може бути лише: — ми всі і кожна людина зосібна, що пішла у життя самопас, лише і тільки собі в угоду. Зокрема ж та людина і ті народи, які навіть у найтяжчу годину свого буття, стали недочувати постійний спасенний поклик Христа: — Прийдіть до Мене всі стурбовані і втомлені і Я заспокою вас! Саме це є основною причиною трагічної ситуації, в якій знайшовся сучасний світ і кожна людина в ньому. Особиста сваволя і собідогодження довели до того, що сучасне людство складається тепер у своїй більшості з знесилених духовно і фізично добровільних рабів-незвільників, які і далі пхають самі свою голову в ярмо. І тут, треба відверто признатися, що за теперішню лиху долю всього людства, винен і наш народ, як його невід'ємна частина.

Жиди не цуралися своїх пророків, які не раз ганьбили їх, вказуючи їм їхні провини. Хоч і як дошкульно було чути перелік власних злодіянь, жиди постійно читали написане їхніми пророками і попередниками. Читають його і по-сьогодні, відродивши по довгих роках неволі, власну державу, читають, щоб не загубити її знову.

На жаль, український народ не вчився на помилках своїх попередників. Знечули потребу в цьому ми самі, задовольнившись лише хлібом і салом, які згодом обмежили вороги нашого народу до гнилих колосків з обкраденого ворогом українського поля.

У годину, яку визначило Боже Провидіння на початку цього вирішального століття, коли визволялися із неволі інші народи, ми не стали на-прю з усім і вся за власну державу. Ми знехтували у той час істину, яку прагнув вселити у наш розум і серце Богом посланий нам Тарас Шевченко, що лише в своїй хаті і правда і воля. Як голись, так і тепер, ми самі себе обкрадаємо з Богом дарованих нам скарбів, як в Україні так і тут, у вільному світі, ми дійшли до того, що "ради лакомства лукавого" зневолюємо своїх дітей знехтувати найбільший Божий дарунок — рідну материнську мову, всесильне і всеперемагаюче

Слово, що його Господь поставив на сторожі кожного народу.

Більшість із нас стає все більше байдужою на злодіяння червоної від людської крові землі. Дійшло до того, що в Україні ми задовольняємося вже шкуринкою черствого хліба, а тут, у вільному світі душимо себе достатками, потураючи водночас сваркам переогодованих сваволею наших принагідних поводарів. Здається, що у цю, вже останню і вирішальну годину, ми настільки знесилені, що і мови не може бути про зрив і одностайний спротив злу.

А про те, — є змога і сила! Насамперед треба, щоб людина саме собі дала відповідь на запит: — чи вона дійсно людина, чи тільки вдає себе за таку? З черги, вона повинна дати відповідь на питання: — яке собі місце вона вибрала в громаді єдинокровних, Богом їй визначених найближчих ближніх? Чи може йде самопас і остронь від усіх у житті? Коли вона християнин, тоді мусить дати ще одну відповідь: — чи вона з Христом, чи проти Нього та Його посланців до громади носіїв імені Христа? Нарешті, чи вона визнає пророчу істину: — того, хто Матір забуває, того Бог карає?

Коли відповіді людини будуть позитивні, тоді вона стане гідною почесного обов'язку: — стати на-прю за Христа та з людоненависниками і поневолювачами людини і народів, а в тому і українського. Свою силу така людина помножить стократно з джерела Празників-Празника — Свята Воскресення Христового. Тому, хоч і чорний серпанок повис над цьогорічним Великднем, радісно кличу Вас, моїх дорогих й улюблених, до однодушного і непереможного співу — "Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав і тим, що у гробах, життя дарував!"

ХРИСТОС ВОСКРЕС! —

ВОІСТИНУ ВОСКРЕС! —

Ваш у Христі

† МСТИСЛАВ, митрополит

Великдень 1980 р. Божого.

Оселя Св. Ап. Андрія Первозванного,
Бавнд Брук, США

Наталка САНДУЛ

ТАРАС ГРИГОРОВИЧ ШЕВЧЕНКО

СЛОВО НА СВЯТІ Т. ШЕВЧЕНКА В ТОРОНТО 9 БЕРЕЗНЯ 1980 Р.

Учітєся, брати мої!
Думайте, читайте,
І чужому навчаєтєся, —
Свого не цурайтєся...

Кожного року, коли настане місяць березень, ціла свідома українська громада справляє свято Шевченка. Ні один нарід не відзначає такого свята, бо на цілому світі немає такого поета, якому нарід так завдячував би, як ми Шевченкові. У своїх творах, Шевченко змальовував життя трудящого народу, його страждання, його думки, почуття і прагнення.

Тарас Григорович Шевченко побачив уперше світ 9-го березня 1814 року. Його батько Григорій, був сам родом із Керелівки, та через жінку Катерину прибув до Моринців. У Керелівці батька Григорія кликали ще Грушівський. Отже правдиве прізвище Тараса було Шевченко-Грушівський. Шевченкові родичі були кріпаками пана Енгельгардта. Сім'я Тараса була велика, окрім нього було ще двоє братів і троє сестер.

Коли Тарасові не сповнилося два роки, родина переїхала до Керелівки. Хоч у рідній хаті не завжди тривав спокій, малий Тарас біди не відчував: у хаті його доглядала добра мати, сестра Катерина, а дідусь Іван розказував про давнє минуле, а надворі була сільська дітвора і садочок гарний.

Настало Тарасові дев'ять років, коли померла його мама (маючи тільки 32 роки). Батько не міг дати собі раду з дітьми та оженився на другій. І ось Тарас вперше зазнав лиха. Мачуха виявила страшну ненависть до маленького Тараса. А ще до того, батько довго не жив — помер, коли Тарасові минуло одинадцять років.

Коли батько ще був живим, Тарас ходив за наукою в церковну школу, де вчився читати по старо-слов'янському. По смерті батька, Тарас перейшов до дядка Богорського, який був п'яниця, знущався над хлопцем і не завжди давав йому ті копійки, які йому належали. Але малий Тарас брав ті копійки, що мав, та купував папір і малював на ньому, що завгодно, і коли нагода, записував пісні. Ще змалку тягнуло Тараса до малярства. Якось у хлопця ніяк не було щастя із наукою. Завжди попадався якийсь не відповідний учитель.

Врешті заставили Тараса бути громадським членом. Не раз бувало, що засів у книгу, чи задумався, чи задивлявся на красу Божу, і забував про свою череду. Не раз доводилося розшукувати її. Давали Тарасові інші праці, але завжди його думки линули з інших сторони. Нарешті управитель помітив любов Тараса до малювання. Він піддав думку панові, що більша користь з хлопця вийде, коли відіслати його до маляра.

Пан надумав переїхати вперше до Вільни, тоді до Варшави, а потім до Петербурга — завжди беручи з собою Шевченка. В Петербурзі Тараса віддали до майстра Ширяєва. Коли був вільний, увечорі, Тарас бігав собі в Літній Сад, і при світлі місяця змальовував різні статуї, які стояли в Саду. Ось, одного такого вечора, застав його маляр Сошенко. Прослухавши про життя хлопця, маляр став запрошувати до себе, давав йому різні поради, книги до читання та познайомив хлопця із поетами-письменниками: включно із Гребінкою, із Жуковським та малярем Брюловим. Бачачи його талант, нові приятелі почали робити заходи, щоб Шевченкові можна було вчитися в Академії Мистецтв. Брюлов намалював портрет Жуковського, та розіграли його льотерії. Відкупили Шевченка від Енгельгардта за 2.500 карбованців, і з цим Шевченко став вільною людиною, вже маючи 24 роки життя.

Поступив Шевченко до Академії Мистецтв у 1838 році. Життя в нього було досить щасливе, але інколи, коли згадував про рідний край, бурхливі думки хмарили його радість. В цім періоді написав вірш, "Думи мої":

Думи мої, думи мої,
Лихо мені з вами!
Нащо стали на папері
Сумними рядами?...
Чом вас вітер не розвіяв
В степу, як пилину?

Цей вірш щиро змальовував Шевченківське горе! Але, Шевченко не зупинявся над своїми думками. Кожну книгу, що міг здобути про Україну, Шевченко прочитував і про минуле і про сучасний стан життя.

Випадково, коли Шевченко малював портрет одного пана Петра Мартоса, цей пан знайшов вірш ("Тарасова ніч"), дав прочитати Гребінці, та з цієї нагоди вийшло з друку декілька віршів — "Перебендя", "Катерина", "Тополя", "Тарасова ніч" та інші, в малесенькій книжечці "Кобзарь", видання 1840 року в Петербурзі. Кобзар мав велике враження на людей, бо до того часу ніхто не писав на Україні про кривду народню, ніхто не змальовував як гарно було в минулому, і тепер люди пригадували про те, що вони позабували, про колишню славу. Але ця книга не попала під смак москалям.

Нарешті в 1843 році Шевченко поїхав на Україну. Переїздив усі знайомі місця і побачив давніх друзів. Вітали його скрізь.

Коли поет повертався до Петербургу, його душа була повна жалю, що нарід терпить страшні знущання українських панів, і ще до того вражала Шевченка примітивність панів, які більшістю хилились до Московщини. У наслідок

Шевченківського обурення був створений вірш "Розрита могила".

По закінченні Академії в 1845 році Шевченко знову поїхав на Україну. Він де не спинався, всюди чув від панів слова про братерство та свободу народів, але їхні діла показували протилежне у відповідь. Шевченко звернувся до них з поемами, "До живих і мертвих" та "Холодний яр", вказуючи їм на очі цілу їхню лицемірність.

На загаль 1845-ий рік був часом найбільшого розквіту Шевченківського таланту.

В цей час відвідував поет збори Кирило-Методіївського Братства, але не як формальний член. Завданням братства було працювати на користь рідного краю та народу, і не тільки для всіх українців, але для всіх слов'ян. Тільки що братство мусіло збиратись пстайки, бо були великі і страшні переслідування Миколи І. Один студент Петров заявив про братство поліції, і всіх членів заарештували. Шевченка взяли в час подорожі на весілля, де він мав бути боярином. Шевченка ще тяжче засудили, коли після турсу, знайшли його вірші — і коли на допиті він бадьоро захищав своїх товаришів.

Заслали Тараса в Оренбурзький корпус, а тоді до Орської пустині. Заборонено було йому писати і малювати. Навесні 1848 року, взяли Шевченка на Аральське море, щоб він змалював береги. Керівник експедиції Бутаков був милосердною людиною і дозволив Шевченкові писати. Але після повороту до Оренбургу шастя було коротке. Знову донесли на нього, і він був висланий на шість і пів років на місцевість на схід від Каспійського моря.

У 1857 році цар Олександр II підписав для Шевченка помилування. Шевченко чекав рік, щоб до поліції дійшла ця вістка.

Прийшовши назад до Петербургу, зустрівся він із своїми друзями. Також пізнав письменницю Марко Вовчок. Був дуже захоплений її творами.

Але туга знову тягне Шевченка в рідний край. Він приїхав до своїх приятелів на лівобережній Україні, і далі зустрівся із своєю родиною в Керелівці. В нього появилася одне бажання: набути для себе десь над Дніпром шматок землі, та прожити там у мирі, і тихесенько з якоюсь дружиною. Але йому не пощастило знайти собі подружжя. Знову за доносом якогось польського діяча. Шевченка заарештували. Генерал-губернатор Васильчиков вилупустив його, але казав якнайскорше виїхати до Петербургу. Після довгих заходів вийшов новий "Кобзар", але з великою цензурою. Крім того, Шевченко ще уклав для українських шкіл "Букварь". А тим часом, всіма своїми силами старався, щоб хоч свою родину викупити з кріпацтва. І ще до знесення панщини ця його мрія здійснилася.

Повернувшись в Петербург, зразу після Різдва в 1860 році Шевченко сильно захворів. День після своїх уродин, 10 березня 1861 року, на світанку він навіки замкнув свої втомлені очі.

Помер поет на 47 році свого життя, пробувши 24 роки кріпаком, 10 літ у неволі, три і пів років під доглядом поліції, і тільки 9 років вільною

КОНКУРС

Щоб заохотити одумівську молодь писати до свого журналу оповідання, статті, поезію, проголошуємо конкурс на найкраще написані твори українською мовою. З цією метою, в 30-ліття ОДУМ-у п. Федір Бойко дарував такі нагороди:

ПЕРША — 400 дол.

ДРУГА — 300 дол.

ТРЕТЯ — 200 дол.

ЧЕТВЕРТА — 100 дол.

Жюрі робитиме рішення про належний мистецький рівень і загальну вартість поданих на конкурс творів.

Твори мають бути надіслані на адресу журналу "Молода Україна" до 31 грудня 1980 року.

Центральний Комітет ОДУМ-у

людиною. Не діджався оголошення маніфесту про скасування панщини, проти якої ціле своє життя боровся. (Кріпацтво знесено було тиждень по смерті поета).

Поховали його спочатку в Петербурзі, але після старань приятелів, які взялись виповнити його "заповіт", перевезли тіло поета на Україну та його поховали.

... .. на могилі ...
Щоб лани широкополі,
І Дніпро, і кручі,
Було видно, було чути
Як реве ревучий.

Під час перевезення тіла зупинилися в Києві. Заборонено було промовляти доповіді над могилою, але не зважаючи на те, одна жінка поклала віночок... І коли привезли тіло на Чернечу Гору, під Каневом, також посходилося багато людей попрощатися з великим поетом.

Творчість Шевченка мала великий вплив. Його поетичне слово передавалося із уст в уста, загальний напрям їх звучить вірою в кращі дні. В багатьох поезіях Шевченко зумів широко використовувати всі чари народньої творчості і в теплих ліричних тонах змалювати прекрасні образи нашої країни, передати психологію, душевні болі, і переживання простих людей. В голосі поета звучить глибока повага до трудящої людини і любов до батьківщини.

Великий поет помер лише фізично, але образ його залишився живим, серед всіх нас. Тож і ми сьогодні, віддаємо велику честь, і згадуємо його слова:

І мене в сім'ї великій,
В сім'ї вольній, новій,
Не забудьте пом'янути
Незлим тихим словом.

МИТРОПОЛИТ ВАСИЛЬ ЛИПКІВСЬКИЙ ПРО ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ

З "ПРОПОВІДЕЙ на неділі й свята, слово Христове до українського народу", 609 сторінок, вид: Українське Православне Братство ім. Митр. В. Липківського.

Українська спільнота буде пам'ятник Великому Митрополитові України бл. п. Василеві Липківському. Такий пам'ятник буде поставлений у Баунд Бруку, осередку УПЦ в США. Митрополит В. Липківський був першим Митрополитом Української Автокефальної Православної Церкви, яка відродилася і повністю усамотійнилася у 1921 році на тлі відродженої української державності.

Невгасима пошана серед українського люду до Митрополита Липківського породила ідею пам'ятника. Пам'ятник Митрополитові Липківському в Українському Пантеоні поза Україною буде гідним вшануванням цієї Великої Людини, цього Великого Українця.

Щоб такий пам'ятник став частиною того досконалого і неперевершеного пам'ятника, який здвигається у душах і серцях людей, треба пізнати нашого Митрополита та втримувати живою пам'ять про нього в народі. У нижчеподаних цитатах з "ПРОПОВІДЕЙ" Митр. В. Липківського міститься часточка душі його, яка перегукується з нами своєю теплою любов'ю до України і її народу.

...Браття! Збулось і пророцьке слово Т. Шевченка, в огні збуджено нашу матір Україну, але окрадено її; вона вже повинна прокинутись, розплющити очі, переобразитись, змити з себе сумні плями несвідомості—наслідок тяжкого минулого, прояснити своє лице, зібилити свою одіж, з байраків неволі вийти на гору визволення...

...От це велике чудо відродження, воскресіння нашого народу, творить Господь в наші часи через нашу рідну Українську Церкву, що теж чудом Божої волі воскресла з-під російської церкви. І скільки вже через нашу церкву повернув Господь нашої Матері-Україні її дітей, що вже були, здається, померли для неї. Так пригадую — в останні роки російської царської влади в Києві був загальний перепис, і українців було нараховано всього лише до дев'ять тисяч душ. А останній перепис 1926 р. набрав у Києві українців уже до сто тисяч. Де вони взялися? Це Христос через нашу церкву їх воскресив і повернув їх Матері. Часто трапляється тепер дивна річ: давно знаєш ту чи іншу родину, як росіянина, слова від нього українського не чув, часто навіть прізвище своє він на московський лад повернув, а тут бачиш наш щирий парафіянин, щирий українець...

...Любі брати й сестри! Світлі і радісні дні Великодніх свят у нас в Україні стають ще більш радісними й величними від того, що й наша матір Україна, наша українська природа в ці дні воскресає, оживає від довгого зимового сну, ясне сонечко викликає до життя й першу травичку й перші квіти й першу зелень на деревах. То по-

винен же воскресити, повинен оживити й наш український народ. Він же теж син своєї матері. В останні роки й дійсно оживає і народ наш, оживає перш за все до нового церковного життя. Ясне сонечко нашої церковної волі викликає в нашій Церкві перші рослини рідного життя, відживляє й підносить нашу рідну мову...

...Щиро вітаю вас, любі браття і сестри, з радісним святом пресвітлого Христового воскресіння! Христос воскрес! Але не тільки вас, любе братерство, мені, та мабуть і вам, хотілось би звернутись з цим радісним привітанням до всіх дітей нашої Української Церкви, до всього нашого рідного народу по всьому світі розсіяних, хотілось би виголосити, щоб усі вони почули: Христос воскрес! Нашому рідному українському народові найбільше личить радіти і веселитися воскресінням Христовим, бо й наш народ силою своєї церкви тількищо воскресає після довгого сну неволі...

...Любі брати і сестри! Коли ви бачите, що відроджується наша Українська Церква, лунає в храмах наша рідна мова, починається наша рідна освіта, то знайте, що це відроджується душа нашого народу, та душа народня, якої нічим не можна замінити...

Більше про Митрополита В. Липківського знайдете у "Дорожімо Своім Рідним", "Молода Україна", жовтень 1979, та у "Митрополит Василь Липківський про Якість Українця", "Молода Україна", січень 1980.

Збирання пожертв на пам'ятник продовжується. Закликаємо приєднуватись до жертводавців, які вже склали на пам'ятник приблизно 25 тисяч доларів. Прохаємо виписувати пожертви на

Metropolitan Lypkivskyj Fund # 760

та пересилати до

St. Andrew's Federal Credit Union

P. O. Box 375

So. Bound Brook, N. J., 08880, USA

Петро Матула

член Комітету Побудови Пам'ятника

ОДУМІВЦІ!

Готуйтесь до відзначення в цьому році 30-ліття ОДУМ-у!

Драматичний гурток філії ОДУМ-у в Торонті в 1955 році.

Перший ряд зліва: Рома Паляниця (тепер Келембет), Іван Даниленко, Оленка Світайло (тепер Бабій), Юрій Стефанович (режисер), Раїса Шапка (тепер Ліщина), Вадим Вакуловський (голова філії ОДУМ-у в Торонті й адміністратор), Тамара Носовенко (тепер Неліпа). — Другий ряд: Омелян Денесюк, Олександр Харченко, Михайло Ткаченко, Петро Байдужий, Ярослав Семотюк і Михайло Сенник. — Третій ряд: Павло Дрозд, Олег Сандул, Василь Неліпа, Павло Келембет і Володимир Шапка.

Павло СЛІПЧЕНКО

СОЛОВ'І

Солов'ї, солов'ї!
Чарівна ваша пісня у гаї:
— Чи ви бачили думи мої,
Як вони відлітали до краю?

Солов'ї, солов'ї!
Гомонить з вами хвиля дніпрова:
— Принесіть свій концерт на весні,
Щоб збудилась в чужині діброва!

Солов'ї, солов'ї!
Вашу пісню не чую в чужині:
— Поверніть мені думи мої,
Щоб я з вами співав Україні!

Солов'ї, солов'ї!
Мої думи родились у полі:
— Ви співали мені на зорі, —
На стрункій та високій тополі!

Солов'ї, солов'ї!
Для вас сад розквітає весною.
А у серці моїм журавлі, —
Мостять гнізда із снігу зимою!

Солов'ї, солов'ї!
Тільки в сні я побачу родину.
Принесіть із Полтави мені,
Мою юність й мою Україну!

12 листопада 1979 р.

СЕНТ КЕТЕРИНС, ОНТАРІО

З НАГОДИ 5-ЛІТТЯ АНСАМБЛЮ І 30-ЛІТТЯ ОДУМ-У

**БАНДУРИСТИ ОДУМІВСЬКОГО АНСАМБЛЮ
"КОБЗАРІ"**

влаштовують

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ І ЗАБАВУ

**в суботу 17-го травня 1980 р. о год. 6:00 вечора
в залі УНО при вулиці Ніягара число 175**

і

КОНЦЕРТ "ГРАЙ БАНДУРО"

**в неділю 18-го травня 1980 р. о год. 2:30 по пол.
в аудиторії Денис Морис Гай Скул при вулиці Глен Морис**

**У ПРОГРАМІ ТАНЦЮВАЛЬНІ АНСАМБЛІ "ВЕСНЯНКА" І
"ДУНАЙ", ХОР "ГОМІН" та БАНДУРИСТИ З ФІЛЯДЕЛЬФІЇ,
ВІНДЗОРУ, ТОРОНТА І СЕНТ КЕТЕРИНС.**

**За інформаціями та за квитками звертайтеся до адміністратора
Миколи МЕТУЛИНСЬКОГО на телефон: (416) 688-6315 або на адресу:
Mykola METULYNSKY, 42 Bunting Road, St. Catharines, Ont. L2P 1Z3.**

С. Г.

КНИЖКОВА НОВИНА ЩО ВАРТА УВАГИ МОЛОДІ

Докія Гуменна. "Минуле пливе в прийдешнє"
Друкарня і кількість накладу не позначені. Стор. 384.

Донедавна коло зацікавлень наших поетів, письменників і читачів не сягало далі доби козацько-гетьманської державности. Від Гоголя і Куліша починаючи і далі через творчість Щоголева, Кропивницького, Старицького, Черкасенка, а далі Панча, Івана Ле, Рибача на Україні, Сидора Воробкевича в Буковині, Кащенко і Чайковського в Галичині червоною ниткою пройшла козацька тематика.

Щойно кілька десятиліть тому почалось зацікавлення попередньою — княжою добою і стали з'являтися історичні романи "Святослав" і "Володимир" Скляренка, "Данило Галицький" Хижняка, низка творів про Ярослава Мудрого: зіршована драма Івана Кочерги, опери Юлія Мейтуса і Георгія Майбороди на рідних землях і Антона Рудницького в Америці. І вже зовсім недавно вийшов і... безслідно зник з полиць книгарень і бібліотек на Україні роман "Меч Арея" Івана Білика про гуннів, провідника яких Аттілу автор вивів з українського роду.

Тому не абиякою подією на нашому книжковому ринку є поява повісти "Минуле пливе в прийдешнє", яку її авторка письменниця Докія Гуменна видала під фірмою УВАН в США, присвячуючи цей твір описам стародавньої трипільської культури. Колись до війни письменниця брала участь в археологічній експедиції під керівництвом археолога Тетяни Пассек до сел Налеп'є, Стайки, Трипілля, Обухів, Черняхів та за іншим пляном до урочища Коломийщини в Київській області, де провадились розкопування в місцях стародавніх поселень. Спогади про цю експедицію, враження з неї та її здобутки лягли в основу книги Докії Гуменної, написаної з патосом, просто, цікаво, зрозуміло і для фахівця і для непідготованого читача. Широко користуючись гоголівською методою, письменниця немов веде розмову з читачем, звертається до нього, ставить йому запитання.

Коротенький вступ своїм промовистим наголосом "Святе обурення" одразу приковує увагу кожного. Докія Гуменна наголошує, що в наш час, коли на рідних землях викорінюються народні звичаї, переробляється весь лад життя, створюються викривлені штучні обряди, винищується національна самобутність українців, перед лицем таких невеселих фактів стає особливо важливим знайти своє минуле і вона, письменниця, даючи вихід своєму обуренню з того насильства над рідною культурою в краю, починає розповідь про давнє минуле, що його вороги завзято хочуть усунути з народної пам'яті.

За вступом слідує пролог, в якому Докія Гуменна оповідає про наукову експедицію по стародавніх селах Київщини і старається апотеозувати її працю, наголошує, що в землі зберігаються таємниці історії людства, що їх видобувають сповнені патосу дослідники. Робота археолога це не просто "шукування скарбів", — зазначає письменниця, — а витягання з надрів землі таємниць історії людства на підставі знань, логіки, уявлень. Робота на розкопах відбувається методично, буденно, з рулеткою, компасом і міліметровкою — проте вона пройнята патосом" (стор. 33).

Тим самим патосом пройнята і розповідь письменниці про релігійні знахідки, про виявлені майже в кожній хаті підвищення — хрести, розташовані строго на чотири сторони світу. Або й просто глиняні підвищення — кола, чверть метра заввишки" (стор. 35).

Перша частина твору носить назву "Прожектор у млу правіку". Письменниця оповідає про цінні знахідки, про віднайдення на маленькому островку на річці Смотрич посудини, в якій було 822 різних прикрас. "Хіба це не яскраве світло, хіба це не прожектор у саму гущу побуту, у млу правіку? Стає відомо нам, які прикраси (чи може — обереги?) носили люди п'ять тисяч років тому" (стор. 111). — з захватом промовляє Докія.

Причиною поширення впливів тогочасної культури Трипілля вважає вона, як і деякі інші археологи, приручення коня, що відіграло велику роль у зв'язках між племенами і родами, перевезення різних виробів, дало "початок пранародам, що з них потім народилися сучасні нації" (стор. 135).

"Вершництво відкрило нову епоху в історії всього людства, — відзначає Докія Гуменна. — Воно веде за собою не тільки поширення металів та технічного озброєння, а й поширення ідей. Суспільства перестали бути замкненими" (стор. 139).

У висліді цього роду стали очолювати чоловіки, замість жінок, що керували до того часу. Письменниця наводить стародавній обряд українського весілля, що увічнив цей перехід провідництва від жінки до чоловіка.

У другій частині, що зветься "Метрика Діви", навівши знані їй факти Трипілля, Докія Гуменна проголошує незалежність своїх поглядів: "Тепер я піду шляхами власних думок, викликаних трипільськими фактами та доступною мені літературою. Це не будуть причепурені думки в межах загально-визнаних канонів. Я не дозволю нікому цензурувати їх, щоб пристосуватись до існуючих

сьогодні норм" (стор. 191). Письменниця стверджує, що трипільці не можуть вважатись предками слов'ян, бо слов'ян тоді взагалі ще не було, вони ще не відокремились з загальної індоєвропейської сім'ї народів, а до того — трипільська культура ширилась з південного заходу на схід, тобто в напрямі, протилежному рухові слов'ян.

А проте, каже Докія Гуменна, "коли наука починає вивчати етнографію слов'ян, вона неминуче звертається до Трипілля до першоджерела" (стор. 194). Наш давній культ матері-прародительки, вогню, води, землі має свої джерела в Трипільській культурі. Це стверджується в книзі багатьма прикладами.

В епілозі письменниця дає підсумок своєї праці і зазначає, що після останньої фази Трипілля були ще інші археологічні культури, поки виступили слов'яни. "Але не можна й обійти факту, що Трипілля поклало основу нашого національного світогляду і витворило своєрідність, якої нема у всіх наших слов'янських сусідів" (стор. 310), — каже вона.

У книзі наведено багато матеріалів, фактів, ілюстрацій з зображенням виробів Трипільської культури, подано бібліографію книг, якими користувалась письменниця і список жертводавців на видання.

Своєю цією книгою Докія Гуменна підтвердила в уяві читача образ прадавніх часів, змусила минуле плисти у прийдешнє. Нашій молоді, як і старшому громадянству, варто і корисно прочитати цей твір і обізнатись з давньою Трипільською культурою, яка дала джерела для нашої культури, створила фундамент української духовності і ту неповторність, якою наш нарід відрізняється від інших слов'янських народів.

Святослав КАРАВАНСЬКИЙ

ПІСНЯ БІЙЦЯ

Втирає сльози безутішнє мати,
Брати живуть в чаду футбольних мрій,
На танці ходять хлопці та дівчата,
А я?

А що мені?
Я — в бій!

Я в бій!
Дарма, що слабнуть сили!
Я не добитий ще?
Живий?
Не згасла думка?
Совість не прогнила?
Я тільки в бій!
Моя стихія — бій!

Плетуть вампіри плетиво нечесне,
Надбавки жде співців продажних рій,
Шукає щастя в чарці мій ровесник,
А я, як завжди, тільки в бій!

Геть страх — дух рабської природи!
Огидний страх — ти перший ворог мій!
Бо ж тільки той варт щастя і свободи,
Хто йде щодня, щокрок за них у бій!

Київ, жовтень — 1969

ARMADALE MEAT PRODUCTS LTD.

НАЙКРАЩІ М'ЯСНІ ВИРОБИ
В ТОРОНТІ Й ОКОЛИЦІ

Крамниця при вул. Блур коло Джейн

Власник ІВАН ЛЕХНОВСЬКИЙ

2404 Bloor St. West
Toronto, Ontario M6S 1P9

Tel.: (416) 767-3424

ПЕРША УКРАЇНСЬКА ОПАЛОВА ФІРМА

FUTURE FUEL OIL CO. LIMITED

737 Dovercourt Road, Toronto, Ont.

Тел. Бюра: 536-3551 — Вночі: 762-9494

Постачання опалової оливи

24-годинна, солідна і шкора обслуга.

SERVICE STATION

1001 The Queensway, Etobicoke, Ont.

Tel.: 252-4117

З НАГОДИ ТРИДЦЯТИЛІТТЯ ОДУМ-У

Комітет Ювілейних Святкувань та Центральний Комітет ОДУМ-у звертаються до всіх старших виховників, виховників та управ філій ОДУМ-у США і Канади з проханням подавати прізвища кандидаток на конкурс

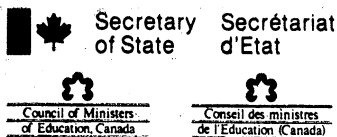
КОРОЛЕВИ ЮВІЛЕЙНИХ СВЯТКУВАНЬ ОДУМ-У

Зголошення просимо надсилати до подруги Дарії Лисої СВІП на адресу: 4004 Roanoke Circle, Minneapolis, Minn. 55422, до 15-го червня 1980 року, залучуючи фотографію та короткі біографічні дані, зазначаючи працю кандидатки в ОДУМ-і та в українській громаді. Фотографії всіх зголошених кандидаток будуть поміщені в журналі "М. У.". Остаточний вибір Королеви буде оголошений спеціально призначеним журі під час Ювілейного Бенкету та Забави 5-го липня 1980 р.

Ювілейний Комітет та Ц.К. ОДУМ-у

STUDENT ASSISTANCE TASK FORCE

- The Federal-Provincial Task Force on Student Assistance is reviewing current and proposed alternative programs for post-secondary Canadian student assistance related to a student's financial need;
- written views are invited from the public. These may deal with any or all aspects of student assistance including alternatives for the continuation, modification or replacement of both existing policies and programs of both federal and provincial governments;
- further information can be obtained from: The Federal-Provincial Task Force on Student Assistance, P.O. Box 2211, Postal Station P, Toronto, Ontario, M5S 2T2;
- closing date for submissions to the Task Force is June 1, 1980.

ПРОГРАМА

ЮВІЛЕЙНОГО З'ЇЗДУ

З НАГОДИ 30-ЛІТТЯ ОДУМ-У

4 – 6-го липня 1980 року

Осередок УПЦеркви в США, Бавнд, Брук, Н. Дж.

П'ятниця 4-го липня:

- З'ЇЗД СТАРШИХ ВИХОВНИКІВ ОДУМ-У США
- ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ
- ВЕЧІРКА ДЛЯ ЧЛЕНІВ СТУДЕНТСЬКОГО ВІДДІЛУ ОДУМ-У

Субота 5-го липня:

- ЮВІЛЕЙНИЙ З'ЇЗД ОДУМ-У США І КАНАДИ
- БЕНКЕТ
- ЗАБАВА

Неділя 6-го липня:

- СЛУЖБА БОЖА
- ПАНАХИДА за вічний спокій відійшовших членів ОДУМ-у і ТОП-у
- МОЛЕБЕНЬ за здоров'я членів ОДУМ-у і ТОП-у
- СКЛАДЕННЯ вінків на могилах Почесних Членів і Голів ОДУМ-у, похованих у Бавнд Бруці: президента Витвицького, композитора Хоменка, проф. Сенька, кол. Понеділка та кол. Дзябенка.

В травні — місяці СКВУ
даймо моральну і матеріальну підтримку
для СКВУ!

Тепер дрібні провини не творять більше поважних проблем.

Почавши від 31 березня, новий закон приспішує
і полегшує полагоджування дрібних правопорушень.

Наскільки закон шоло подібних провин є простішим?

Дотепер Провінційний Суд полагоджував усі провини від дрібних правопорушень до тяжких злочинів фактично в цей самий спосіб. Справедливість перемагала, але часто це забирало багато часу.

31-го березня 1980 р. увійшла в силу нова судова система запроєктована для приспішення і улегшення процедури у дрібних проступках.

Як новий закон діє?

Тепер, коли вас оскаржено за дрібну провину, вам дадуть простий формуляр з трьома можливостями до вибору.

1. Ви можете підписати заяву **провини** (guilty plea) на зворотній стороні форми і вислати її, разом з визначеним штрафом, до судового бюро.

2. Ви можете підписати заяву, що ви **не винні** і післати її до суду: в цьому випадку ви будете повідомлені про час і місце вашої розправи.

3. Ви можете признати **свою провину з виясненням**. Це новий привілей, яким ви можете користуватися тоді, коли ви не хочете оспорювати самого обвинувачення, а натомість хочете вияснити обставини. Ви можете старатися про зменшення покарання або продовження реченця заплатавання штрафу.

Вступіть до Провінційного Суду проступків, що вказаний на вашому повідомленні, або пішліть когось як свого заступника. Години урядування є також подані на вашому повідомленні, і не потрібно попереднього замовлення.

Що обіймає новий закон?

Майже всі провини порушення провінційних законів і розпорядків: порушення правил їзди,

такі як зашвидка їзда або невживання прив'язних поясів (seat belts), або занехання безпечности авта. Також порушення таких Онтарійських законів як: the Liquor Licence Act, the Game and Fish Act and the Motorized Snow Vehicles Act.

В майбутньому нову систему буде стосуватися також до порушень розпорядків про паркування.

Які інші відповідальності поношу?

Якщо ви не вибидете одної з трьох можливостей до 15 днів, або якщо ви злегковажите повідомлення про провину, суд припускати, що ви не бажаєте оспорювати звинувачення. Суд може тоді визнати вас винуватим і накласти штраф. Цей штраф треба заплатити до 15 днів від дня його накладення і суд має право стягати незаплачені штрафи. Після засудження за порушення правил їзди мотором, суд може завісити ваш дозвіл на їзду поки штраф не буде заплачений.

Коли ж ви хочете довідатися більше про новий закон щодо дрібних проступків, можете отримати дарові памфлети в супермаркетах і бюрох провінційного суду. Або напишіть до:

Provincial Offences Information, Queen's Park,
Toronto.

Ontario

R. Roy McMurtry,
Attorney General

William Davis, Premier

РОЗКЛАД ОДУМІВСЬКИХ ТАБОРІВ – ЛІТО 1980

КАНАДА — Схід
Оселя ОДУМ-у "Україна", Лондон, Онт.

від 7-го до 19-го липня

СПОРТОВИЙ ТАБІР ОДУМ-У

За інформаціями просимо звертатись до:

ODUM c/o V. Pedenko, 18 Henderson Ave.
Thornhill, Ontario L3T 2C0 (416) 889-0640

від 19-го липня до 2-го серпня

ВІДПОЧИНКОВО-ВИХОВНИЙ ТАБІР
ЮНОГО ОДУМ-У

За інформаціями просимо звертатись до:

ODUM c/o I. Danylchenko, 827 Indian Rod.,
Mississauga, Ontario, L5H 1R4 (416) 274-2249

від 2-го до 16-го серпня

МИСТЕЦЬКИЙ ТАБІР ОДУМ-У

За інформаціями просимо звертатись до:

ODUM c/o M. Baldeckyj, 39 Newstead Rd.,
Weston, Ontario M9P 3G2, (416) 249-2827.

від 16-го до 29-го серпня

14-ИЙ ТАБІР ВИХОВНИКІВ

На табір приймається лише членів Юного
ОДУМ-у у віці 15-18 років за рекоменда-
цією старших виховників та управ філій
ОДУМ-у.

та

ТАБІР ДРУГОЇ ОДУМІВСЬКОЇ ПРОБИ

Всі апліканти до Табору Другої Одумівської
Проби мусять мати ступінь Старшого Ви-
ховника Кандидата або Учасника та належа-
ти до Коша Старших Виховників ОДУМ-у
своєї країни. За детальними інформаціями
та аплікаціями до вище зазначених двох
таборів просимо звертатись до 1-го серпня
на адресу Команди Виховників ОДУМ-у:

ODUM COUNCELLOR'S CAMP
c/o Ivan Pawlenko, 27 Ventnor Drive,
Edison, N. J. 08817, (201) 548-7903

Ю Н І О Д У М І В Ц І !

ГОТУЙТЕСЬ ДО ВІДЗНАЧЕННЯ

В 1980-МУ РОЦІ

30-ЛІТТЯ ОДУМ-У!

США — Схід
Оселя ОДУМ-у "Київ" — Аккорд, Н. Й.

від 12-го липня до 2-го серпня

ВІДПОЧИНКОВО-ВИХОВНИЙ ТАБІР
ЮНОГО ОДУМ-У

За інформаціями просимо звертатись до:

ODUM c/o E. Kalman, 376 Green Lane,
Ewing, N. J. 08638, (609) 771-9535

від 2-го до 16-го серпня

8-ИЙ КУРС ГРИ НА БАНДУРІ під патро-
натом Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка.
За інформаціями просимо звертатись до:

ODUM c/o P. Hursky, 50 Johns Rd.
Cheltenham, Pa. 19012, (215) 635-1522

США — Захід
Сіблей Стейт Парк, Міннеаполіс, Мінн.

від 3-го до 16-го серпня

ВІДПОЧИНКОВО ВИХОВНИЙ ТАБІР
ЮНОГО ОДУМ-У

За інформаціями просимо звертатись до:

ODUM c/o Mrs. D. Lysyj, 4004 Roanoke Circle,
Minneapolis, Minn. 55422 (612) 377-4031

ЮВІЛЕЙНІ СВЯТКУВАННЯ В 1980 Р.

3 НАГОДИ 30-ЛІТТЯ ОДУМ-У

1. **ВСЕОДУМІВСЬКИЙ ЮВІЛЕЙНИЙ З'ЇЗД
ОДУМ-У США І КАНАДИ**
4—6 липня, осередок УПЦеркви в США,
Бавнд Брук, Н. Дж.
2. **ВСЕОДУМІВСЬКІ ЮВІЛЕЙНІ ТАБОРИ**
Липень-серпень, одумівська оселя
"Україна" біля м. Лондон, Онт., Канада
3. **ЮВІЛЕЙНА ЗУСТРІЧ ОДУМ-У**
з українським громадянством
29-31 серпня, одумівська оселя "Україна"
біля м. Лондон, Онт.
4. **МІЖОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ПАНЕЛЬ**
Листопад, Торонто, Канада

Голова Ювілейного Комітету

д-р Юрій КРИВОЛАП СВП

Олена ЛИСИК

ТАБОРИ ОДУМ-У І НАШІ БАТЬКІВСЬКІ ОБОВ'ЯЗКИ

Ось зближається час наступних таборів ОДУМ-у на оселі "Україна" і мені приходять на думку минулі табори, на яких мені приходилось працювати короткий час. Праця на таборах не є легка, але бачачи нашу хорошу українську молодь і дітвору забуваємо за втому і раді як можна краще обслужити її. Звичайно, дітям тяжко привикати в перші дні їхнього перебування на таборі, бо немає тих вигод, що кожен з них мав вдома. Перші дні діти нарікають, що помістили їх не з тими друзями, що вони хотіли бути і виховники не ті, яких вони хотіли б мати і їжа не смачна, а якщо смачна, то не досить дають її і т. д. Ми, жінки, які працювали в кухні, пробували готувати їжу таку, яку діти найбільше люблять, але часто приходилось готувати і таку, яка була поживна і не дорога.

Тепер би мені хотілось звернутись до тих батьків, які бажають послати своїх дітей до табору. Коли думаєте, підготовляйте дитину заздалегідь, розкажіть їй, що в таборах можуть бути деякі не-вигоди чи не така їжа, як вдома, але ваша донька чи син мають прийняти це як дійсність і не телефонувати до мами з наріканнями. Адже ж ви посилаєте своїх дітей загартуватись на майбутність. Життя не завжди буде таке, як його дають дітям тепер батьки. Хай ваші і мої діти побудуть під іншою владою, тобто таборовою, хай поспробують виконувати таборові правила, хай вони доглянуть за собою без мами. Кожна дитина, будучи на таборі, пізніше оцінить своїх батьків і той добробут, у якому ці діти виростають, бо живучи в добробуті, діти не раз нарікають на батьків.

Ще б порадила батькам: не спішіть виправдовувати своїх дітей, а лаяти виховників чи інших членів табору за будьякі непорозуміння. Управа кожного табору прикладає всіх зусиль, щоб зробити все якнайкраще, щоб діти були задоволені і веселі. Кожен виховник турбується за своїм гуртком день і ніч, він не має часу ні на які гульки, особливо, коли його гурток складається з малих дітей. Ви ж батьки знаєте, що діти не дуже люблять слухати, що їм кажуть старші. Батько чи мати може свою дитину покарати рукою чи лозиною, чого не може робити виховник, йому треба умовляти або карати такими карами (як оббігти будинок чи стрибати, чи співати, чи щось інше), а дітям тільки цього і треба, і тоді вони ще більше хочуть робити якісь провини, щоб діставати такі кари. Отже як приїжджаєте відвідати дітей, вислухайте їхні жалі і обдумайте їх добре, а як вони вам покажуться не серйозні, підійдіть до виховника ваших дітей і подякуйте йому за його працю. Цим ви зробите більше для обох сторін, ніж будете нарікати на всіх і все.

Під час таборування діти вимагають частих поїздок до озера чи інших розважових місць, де

ці поїздки коштують гроші. Отже будьте жертвними і коли є змога, пожертвуйте якусь суму на ці поїздки. Також, у таборі дають нагороди за спортові змагання і інші. Ці маленькі нагороди також треба купувати.

Гроші, що ви платите за кожну дитину, не ідуть лише на харчі, а треба з цих грошей купувати різні речі і матеріали для праці з дітьми, платити виховникам і обслузі в кухні, а також купувати мило, порошки, хлор для басейну і інші витрати. Отже як самі бачите, щоб були успішні табори, треба докласти багато труда і грошей. А щоб не бути пустословом, я перша з нагоди 30-ліття ОДУМ-у дарую сто дол. на закуп нагород для таборовиків, які будуть на оселі "Україна" коло Лондону, а також закликаю всіх батьків, щоб знайшли якусь суму грошей і подарували на табори, за що їм будуть вдячні всі таборяни.

ЗБІРКОВА ЛИСТА Ч. 41
НА ТАБОРОВИЙ БУДИНОК

Відділ ТОП-у в Лондоні, Онт.

Збірщики: Ольга Співак, Галина Володченко

(Продовження)

Савка Оброковський	\$250.00
Зіна Гладко	100.00
Василь Симоненко	100.00
Люба Рябоштан	100.00
Віра Новицька	100.00
Микола Пилюта	200.00
Микола Ківш	100.00
Михайло Гарасим	100.00
Михайло Чих	100.00
Степан Сорока	100.00
Іван Троєцький	200.00
Петро Кошман	100.00
Михайло Залізник	200.00
Василь Бенько	150.00
Анатолій Терентів	100.00
Микола Кошман	200.00
Андрій Кіпкало	100.00
Микола Мосієнко	100.00
Олекса Пилипенко	50.00

Разом дотепер \$23.750.00

Д-р Микола ДОМАШЕВСЬКИЙ

УВАГА, МАЙБУТНІЙ ДОСЛІДНИКУ

Коли вам, колего, доведеться досліджувати історію української еміграції в Америці в період після Другої світової війни і десь до 1960-их років, то ви зустрічатимете різні літературні твори: деякі на дорогому папері із золотим тисненням на обкладинці, деякі без золотого тиснення, але теж на доброму папері і видані добрим шрифтом на лінотипі або на офсеті. Серед цих творів, розкішних зовнішністю, ви натрапите на повну порожнечу щодо змісту, однак з похвальними передмовами видатних літературних критиків. А це значить, що такі літературні особи, були пов'язані з якоюсь еміграційною партією чи взагалі політичною групою, що мала гроші.

Але ви, шановний досліднику, знайдете серед цих розкішних і багато опрацьованих творів і такий непомітний твір, виданий на пересічному папері, а до того ще на цикльостилі — під назвою "Мій голос у пустелі". Це твір видатного письменника, ще відомого в Україні і то далеко до Другої світової війни, ще в двадцятих роках в різних совєтських журналах і газетах — Василя Чапленка.

А коли вас, шановний досліднику, цікавитиме, чому такою убогою технікою видано цю книжку, то зарані хочемо задовольнити вашу цікавість, що цей письменник не був пов'язаний з жодною ані політичною партією, ані політичною групою, а сам за тяжко запрацьований гріш видавав свої праці, а до того ще й не був пристосованцем, а мав власні погляди.

Але менше з тим, не будемо проливати сліз над незavidною еміграційною долею всіх працівників пера, а письменника Василя Чапленка зокрема, а заглянемо в цю невеликого формату і не так об'ємисту збірку, бо лише на III сторінок друку.

У книжці "Мій голос у пустелі" на початку вміщено слово від автора, в якому він дає чіткі пояснення про поміщені в книжці прозові оповідання, які були поміщені в 20-их роках в різних друкованих органах в Україні. А тому, що не було за совєтської влади, то автор мусив дещо пристосуватися до совєтських цензурних умов, тому й не вважає ті твори за повноцінні, а лише початковими літературними пошуками, хоч ми лещо іншої думки про них, про що скажемо далі. Друга частина книжки — це полемічні статті, які автор називає "самооборонсю". Тут автор говорить так: "Йї зміст почасти може "ілюструвати" малюнок на обкладинці. Це моя самотність в еміграційному літературному середовищі, де можна бути "несамотнім" лише тому, хто не дбає про власні погляди в оприлюднених текстах, а пристає до якоїсь партії або кліки як це було в "МУР"-і, а пізніше — у видавництві "Сучасність"."

У першій прозовій частині вміщено десять ко-

ротких оповідань або есеїв, з яких вісім друкувалися в підсовєтській пресі в двадцятих роках, а двоє, які не могли потрапити до друку в підсовєтських умовах. Тож найперше заглянемо в ті вісім перших творів, які пройшли через совєтську цензуру і які були оприлюднені в совєтських умовах. Звичайно, ми не будемо зупинятися на кожному з тих окремих оповідань, бо взагалі не вважаємо цю статтю літературною рецензією, а лише звертаємо увагу майбутнього дослідника на цю надруковану збірку.

У першому з цих оповідань "За онуччине добро" автор з глибоким пієтизмом показує переживання діда за онуччине добро — її спадщину, що тяжким трудом придбав дідусь, але яке сільські бандити пограбували в часи революційної руйни і за яке дідусь заплатив своїм життям. Тут впадає в око уболівання цього сільського трударя не за себе, а за внуку. В оповіданні короткими штрихами показано чудові прикмети нашого українського доброго селянина, його глибоку любов до родини, до бідної сирітки.

В оповіданні "Жива іграшка" автор розкриває глибоке уболівання, любов і гуманність сільської дитини до нещасливої пташки-калічки (курчатки). Це оповідання має виключно глибокі повчальні риси характеру дитини, які надавалися б і нинішній українській дитині й молоді.

Письменник Василь Чапленко в оповіданні "Один" уже в ті перші роки своєї творчості виявляє глибоку спостережливість свого оточення. В часі революційної руйни і перші роки пореволюційної убогости майстерними художніми засобами він малює типовий образ нашого селянина того часу, коли революція відкинула суспільство на багато віків назад, до часів фєвдального й натурального господарства. Ось живий і яскравий образ тих часів, який встає перед читачем у повний і то живий зріст: "Штани рядняні, шкарубки, як чобітна шкіра своєї, селянської чиньби — вони зовсім не туляться до тіла і незручно та незграбно обгортають Семенові ноги. Справді, мабуть тільки чухатись зручно такою одежею, а ходити... леле, та й годі! І стоїть собі смирно, слухняно отакий побідома — Гавєга Семен, селянин із села"...

Можна було б більше навести подібних надзвичайно реальних і тонко підмічених та майстерно зображених живих сільських образів того часу в оповіданнях обговорюваної збірки, але це не надається на статтю, щоб не вийти далеко за межі її розміру.

Однак не можна обійти мовчанкою й такий психоеюд автора, як "Брат", в якому він малює образ прекрасної сестри, яку вбогість, злидні обернули в звичайну повію, що автор показує в глибоких психологічних переживаннях брата за

Григорій ЧУПРИНКА

РІДНИЙ КРАЙ

*Розкішний степ... Убогі села...
Це ти, мій краю чарівний?
Мій рідний край такий веселий,
Мій рідний край такий сумний!*

*Як часто я в своїх надіях
З тобою, краю мій, живу,
Бо вірю я, — не тільки в мріях —
Ти будеш вільний наяву!...*

*Твої сини на всі дороги
Старцями вбогими пішли:
Давно чумацькі круторогі
Вони попродали воли.*

*Давно степи твої широкі
Вони задармо оддали,
Гаї ж розкішні і високі
Другії власники звели.*

*Нащадки прадідів дебелих
В ярмі ідуть твої сини...:
Мій рідний край такий веселий,
Мій рідний край такий сумний!*

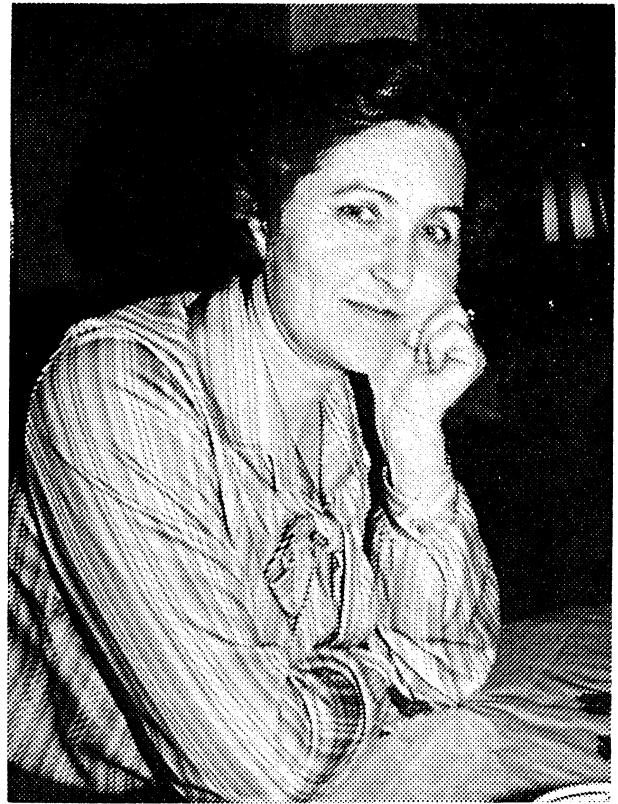
*А все ж надійним вільним жаром
Твої сини вже розпеклись;
О, краю! Може незабаром
Ти будеш вільним, як колись.*

*Розкішний степ... Убогі села...
Це ти, мій краю чарівний?
Мій рідний край такий веселий,
Мій рідний край такий сумний!*

свою рідну сестру, яку голод пхнув на таку без-
славну путь.

Загалом же, треба сказати, що прозорі твори
автора, хоч і писані ще в часи його неспівного
ставання на літературну дорогу, відзначаються
високою художньою майстерністю, глибокою лі-
тературною спостережливістю і неабиякими ху-
дожніми засобами. Якби автор, крім цих ранніх
оповідань, не написав на еміграції нічого, то й
тоді він заслуговував би на те, щоб поставити
його в перших рядах українських письменників.
Але ж він ще і тут створив не мало літературних
шедеврів, кількістю 26, до яких увійшли історичні
романи, повісті, драми і оповідання та до того ще
15 наукових праць.

Тож, коли перечитуєш другу частину його об-
говорюваної тут збірки, де йде мова про поле-
мічні праці письменника, то серце стискається від
болю за таке нехтування і прикrostі, які йому
завдали наші літературні особистості на емігра-
ції. Тож, майбутній, досліднику, уважніше
вглянься у колосальний літературний дорібок пи-
сьменника Василя Чапленка і належно оціни його!

ДИРИГЕНТ ВАЛЕНТИНА РОДАК

Вже давно хотілось написати і погратувувати
нашому дорогому диригентові пані Валентині
Родак.

Валентина перебрала диригентство катедраль-
ного хору — св. Володимира в місті Торонто, на
початку минулої осені.

За короткий час, енергійна Валентина дуже ба-
гато проробила праці з нашим хором. Хористи з
більшою охотою почали приходити на проби, бо
знали, що диригент буде мати щось нове і цікаве.

Виступали на Різдвянім концерті під час Йор-
данської Вечері. Під час Великодніх Свят, дири-
гувала на двох Великодніх службах. Валентина
не тільки диригує катедральним хором, уже май-
же п'ятнадцять років учить і керує ансамблем
бандуристів ім. Гната Хоткевича, провадить оду-
мівську радіопрограму "Молода Україна" і видає
юноодумівську сторінку в журналі "Молода
Україна". Одночасно продовжує студії в Торон-
тонським університеті.

Дорога Валентино, гратуюю ще раз і бажаю
тобі сили і витривалості на громадській ниві. Всі
одумівці за тебе горді.

З. К.

**У 30-РІЧЧЯ ОДУМ-у приєднайте хоч
одного читача-передплатника
для "Молодої України"!**

ОДУМ ДАРУЄ РИЗИ ВЛАДИЦІ МИКОЛАЮ

Владика Миколай з особами, які
прислужилися до виготовлення
архиерейських риз.

Зліва: Пані О. Юхименко, Яків
Юхименко, пані Марія Якута,
Владика Миколай, пані Зіна Ко-
рець, пані Ф. Хряків.

Торонто, 29 березня 1980 р.

Фото Ів. Корця

СЛОВО ГОЛОВИ ТОП-У В ТОРОНТО МИХАЙЛА ЛЕБЕДИНСЬКОГО

Ваше Преосвященство, Дорогий наш Владико!

Сьогодні зібралася одумівська молодь і її батьки та прихильники, які знаючи про Вашу велику прихильність до організованої української молоді, а зокрема до одумівської молоді, ще навіть з часів Вашого перебування в місті Лондоні, виявили велике бажання бодай в якийсь спосіб вшанувати Вас і висловити свою вдячність за Вашу батьківську прихильність та опіку. Понад рік часу тому, рішили виготовити Вам пам'ятку від нашої молоді, згуртованої в ОДУМ-і та її батьків і прихильників, що є частиною цієї Громали та Рідної Церкви. Ця пам'ятка мала б бути у формі гарно вишитих архиерейських риз, яка б постійно нагадувала Вам про одумівську молодь, що Вас глибоко шанує як свого Духовного Батька. Пригадую, що від самих початків робили всі можливі заходи щоб це було для Вас несподіванкою, щоб Ваше Преосвященство нічого про це не знало до останнього дня. Однак, як дійшло до крою, то це нам поспувало спрвазу. Стояло в нас питання, як позичити у Владички ризи для крою, щоб і Владика не знав? Та помимо всяких технічних перешкод і спізнень, нарешті сьогодні завершуємо лавно розпочате добре діло.

При цій нагоді хочу згадати і бодай в такий спосіб відзначити кількох осіб, що прислужилися до виготовлення архиерейських риз. Пані Марія Якута започаткувала цю справу та допомагала з придбанням фінансів, пані Зіна Корець опікувалася придбанням фінансів, пан Яків Юхименко — на ньому лежав найбільший тягар виготовлення цих хороших риз. Згадані особи, це члени Управи Товариства Одумівських Приятелів у Торонто. П-і О. Юхименко і п-і Ф. Хряків були нашими вишивальницями. Ці хороші пані зробили скору і справді чудову роботу! Я просто диву-

юся, що в таких похилих роках вони змогли вишити такі дуже детальні взори. Панна Марія Шкурка допомагала нам з вибором взорів та своїми порадами.

Всім згаданим особам складаю сердечну подяку від Управи Товариства Одумівських Приятелів у Торонто. Одночасно складаю щирю подяку всім батькам та прихильникам одумівської молоді, що підтримали це хороше діло.

Дорогий наш Владико! Прийміть від нас ці архиерейські ризи і служіть в них Богові, Рідній Церкві і Україні!

НОВА УПРАВА "КОЗУБА"

15-го лютого 1980 року відбулися Річні Збори Культ. Мистецького Тов. "Козуб", на яких вибрано управу в такому складі: Іраїда Черняк — голова, Андрій Бабич — 1-ий заступник, Валентина Родак — 2-ий заступник, Михайло Гава — секретар, Оксана Кузан — касир, Мар'ян Горгота — член управи, Лариса Роговська — член управи.

До Контрольної Комісії: І. Дубилко, К. Роговський, П. Черняк. Для відмічення "дванадцятиріччя", яке припадає на 1981 рік, рішено видати "КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ АЛЬМАНАХ", для якого запрошено редакційну колегію у складі: М. Дальний, І. Дубилко, Яр Славутич.

Також рішено організувати "ДОПОМІЖНУ КУЛЬТ-МИСТЕЦЬКУ РАДУ", яка допомагала б молоді у тих питаннях чи проблемах, які пов'язані з культурою чи мистецтвом.

СЛОВО ПОДЯКИ ВЛАДИКИ МИКОЛАЯ (ДЕБРИНА)

З ПРИВОДУ ПЕРЕДАЧІ ПОДАРОВаних ЙОМУ ОДУМ-ОМ АРХИЄРЕЙСЬКИХ РИЗ

Владика Миколай,
пані О. Юхименко і одумівці
оглядають архиєрейські ризи.

Торонто, 29 березня 1980 р.

Фото Ів. Корця

Пане Господарю переведення цієї рідкісної імпрези!

Сердечно дякую Вам за гарні слова введення нас всіх у справу передачі мені як дарунку від ОДУМ-у — оцих архиєрейських риз, з поданням осіб, що найбільше спричинилися (зібранням фінансів, вишиттям тощо) — до цього діла і чого я не буду повторяти.

Дорога ОДУМ-івська молоде, члени ТОП-у, Брати й Сестри у Христі! З почуттям глибокої вдячності я прийняв до відома від п. Я. Юхименка про задум ОДУМ-івської організації з ТОП-ом на чолі — відзначити мою кільканадцятилітню працю з нею — похвальним заходом обдаруванням мене вишиваними Архиєрейськими Ризами. Знаю, що ця справа — здавалося б, звичайна, вимагала чимало заходів і труду.

Як кожна — і ця подія має ось такий початок:

З любови до української пісні й культури, свою першу священничу увагу, будучи найперше в далекій Ванкувері, я спрямував в напрямі праці з молоддю; а від 1962 р. продовжував її на сході Канади як настоятель Української Православної Громади Пресв. Тройці в Лондоні, Онт., яка своїм складом членства, переважно полтавського походження — зуміла жертвенно, хоч не без труднощів закріпити свій стан, а згодом, в найбільшій мірі спричинитися до розбудови ОДУМ-івського центру "Україна" біля Лондону, Онтаріо.

Тут мав я змогу розвинути релігійну і культурну працю з молоддю, спершу в Рідній Школі, а після школи в організації ОДУМ-у, що своїм змістом була й залишилася вірною релігійним і національним ідеалам українського народу.

Але, в житті радість все з журбою обнімається. По впливі 14-ти років, Боже Провидіння благозволило спрямувати мене на інші дороги життя.

Сьогодні, я з приємним жалем згадую мою співпрацю з ОДУМ-івською молоддю, стичність з її верховним проводом тощо, з часів мого настоятельства в Лондоні. Тепер і там — зуб часу поробив болючі зміни, але — "Вгору маймо серця".

Знаючи нашу молодь, треба — з належним розумінням змін в сучасному розумовому світі, повному хаосу й жорстокостей — сказати, що вона, наша молодь є добра молодь; і треба вірити, що в невинному процесі переємства поколінь — ця молодь у свій час — напевно стане на місці своїх батьків і матерів і далі понесе нелегкі обов'язки супроти рідної Церкви й народу, його культури й мови, в цю холодну, замрячену, але рівночасно величну добу змагань до волі нашої Батьківщини — України.

В душі цих кількох думок, я молюся, щоб Господь Бог всім Вам записав це благородне діло в книги Вашого життя й повернув сторичею, та остаюся до всіх з пошаною, щирою подякою й любов'ю у Христі Господі, і кличу до всіх Пасхальним привітом:

Христос Воскрес! — Воістину Воскрес!

Єп. Торонта й Сх. Єпархії УГПЦ
† МИКОЛАЙ

РЕЗОЛЮЦІЇ ПЛЕНУМУ ОДУМІВСЬКИХ КЛІТИН ОДУМ-У НА СХОДІ США

Дня 9-го лютого 1980 р. Сомерсет, Н. Дж.

1. Пленум закликає українську громаду до активної співпраці з місцевими філіями ОДУМ-у.

2. Пленум прийняв до відома план святкування 30-ліття ОДУМ-у опрацьований Ювілейним Комітетом ЦК та закликає всіх одумівців, взяти активну участь. Відзначення 30-ліття відбудеться в чотирьох частинах.

1. Ювілейний З'їзд
2. Ювілейні Табори
3. Ювілейна Зустріч
4. Міжорганізаційний панель

3. Пленум прийняв до відома, що З'їзд Коша Старших Виховників у США (З'їзд ОДУМ-у) відбудеться рівночасно з Ювілейним З'їздом 4-го липня 1980-го року. Пленум закликає поодинокі філії та окремих одумівців готуватися до З'їзду.

4. Пленум пропонує ГРКСВ ОДУМ-у в США покликати групу (двох-трьох осіб) одумівців для відвідин міст скупчення українців з метою можливості поживлення праці ОДУМ-у. Рівночасно покликати комісію одумівців професіоналістів для студій стану ОДУМ-у на майбутнє.

5. Пленум прийняв до відома не задовольняючий стан юнацтва на Сході США та закликає ГРКСВ простудіювати можливості поживлення праці. Пленум відзначає шляхетну працю Команди Таборів Виховників та закликає продовжувати ці табори ще з більшою інтенсивністю.

6. Пленум закликає філії ОДУМ-у і ТОП-у та поодиноких одумівців і топівців заохочувати батьків посилати дітей до одумівських таборів. Кожна філія повинна приєднати принаймні двох нових таборян. Продовжувати систему різноманітних таборів.

7. Пленум прийняв до відома звіт голови одумівської оселі "Київ" п. О. Богдана та велику пророблену працю. Пленум закликає членство користуватися о-

селею відбувати вакації, конференції, з'їзди та зустрічі.

8. Брак священників є причиною того, що ОДУМ в США протягом останніх років не має духовного опікуна. Пленум знову звертається до Проводу УПЦеркви в США призначити духовного опікуна ОДУМ-у в США, який би віддзеркалював життя і працю ОДУМ-у.

9. Пленум звертається до Головної Управи ТОП-у в США відновити та поживити працю ТОП-у, шляхом відвідин відділів ТОП-у та філій ОДУМ-у.

10. Пленум поновно стверджує свою беззастережну підтримку ідеї поставлення пам'ятника Великому Митрополитові України — бл. п. Василю Липківському. Пленум висловлює подяку Блаженнішому Владиці Мстиславу і всьому проводові нашої Української Православної Церкви за призначення місця для пам'ятника в Українському Пантеоні — Осередку УПЦ в США.

11. Пленум звертається з закликом до Комітету Пам'ятника на чолі з Владикою Митрополитом Мстиславом посвятити землю — місце призначене для пам'ятника вже в цьому 1980-му році та використати цей акт посвячення для підсилення участі української спільноти у побудові пам'ятника та завершити дотеперішню чотирирічну працю над пам'ятником у 1981-му році у 60-ту річницю акту відродження Української Церкви на чолі з Митрополитом Лилківським.

Пленум закликає всіх одумівців щиро і щедро відзиватися на всі звернення Комітету Пам'ятника, щоб успішно завершити побудову пам'ятника у 1981 р.

14. Пленум звертається до ГРКСВ ОДУМ-у в США про можливості створення двох куренів СВ ОДУМ-у — один на сході, а другий на середньому заході.

За Президію Пленуму:
Андрій Шевченко СВП — Голова
Галя Гурська ВЮО — Писар
Наталія Павленко ВЮП —
Заст. Голови
Юрій Криволап (мол.) СВП —
Писар

Члени Резолюційної Комісії:
Юрій Криволап, О. Шевченко,
О. Богдан, Є. Кальман,
П. Матула, І. Павленко

ЗУСТРІЧ ОДУМ-У США Й КАНАДИ З УКРАЇНСЬКИМ ГРОМАДЯНСТВОМ У 1980 РОЦІ

відбудеться

29-го, 30-го і 31-го серпня

на оселі ОДУМ-у

в Лондоні — Канада

НОВА УПРАВА ФІЛІЇ ОДУМ-У В ТОРОНТО

В середу 18-го березня ц.р., о 7-й годині вечора, торонтонська філія ОДУМ-у мала свої річні перевибори.

Можна похвалитися, що досить чисельно прибули члени, особливо було приємно бачити тих, що довгий час не працювали при філії. Їх цікавило чи нова управа зможе дати поштовх до більш активної, конструктивної праці. Звітувала голова Ірина Поліщук за минулий рік, і познайомила всіх із існуючими проблемами.

Нова управа філії є наступна: голова — Петро Критюк, заступник голови — Ліда Савер, секретар — Наталка Сандул, фінансовий референт — Марійка Критюк, спортовий референт — Петро Байрачний, та організаційний референт — Олександр Лемеза.

До Контрольної комісії звійшли Наталка Семеґен і Олександр Звірховський.

Бажаєм новій управі багато успіху в їхній каденції. Новообраний голова філії Петро Критюк заклав збори такими словами: "Давайте, будемо разом працювати, щоб придбати більше членів, а для тих, що є, давайте, зробимо таку цікаву програму, щоб їх не згубити!"

Наталка Сандул

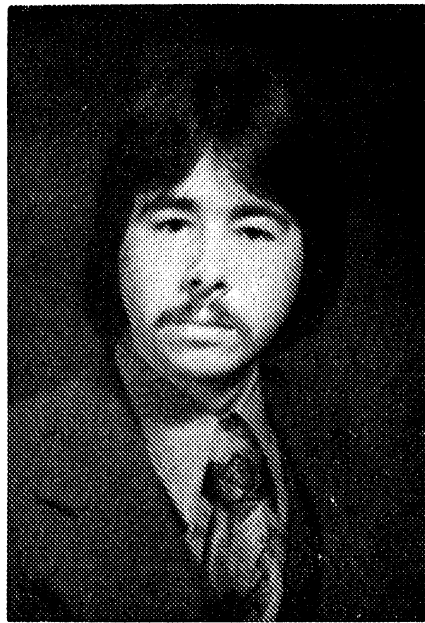
МИКОЛА ФУРСИК

Микола Фурсик у травні місяці 1979-го року закінчив чотирирічні студії в Ратгерському університеті, Нью Бронсвік, Нью Джерсі, одержавши ступінь бакалавра наук (B. S.) з ділянки біології.

Протягом останніх років Микола був активний в одумівському житті. Він успішно закінчив два табори Виховників Юн. ОДУМ-у. Пізніше на двох таких таборах був членом команди, як асистент.

На одумівських відпочинково-виховних таборах на оселі ОДУМ-у "Київ" та одумівському таборі в Міннеаполісі виконував обов'язки виховника, бунчужного й спортового референта. Микола також був учасником одумівських таборів українознавства на оселі "Київ".

У місцевій філії ОДУМ-у — Сомерсет - Бавнд Брук є заступником голови управи філії та чле-

Микола Фурсик

ном вокально - інструментальної групи, яка існує при філії.

Микола цікавиться музикою — був членом оркестри "Хвиля". Спеціальне зацікавлення — спорт. У майбутньому плянує продовжувати вищі студії.

ЗАДУМ УВІНЧАВСЯ УСПІХОМ

9-го лютого 1980 року в готелі Голідей Ін у Сомервіл, Нью Джерзі відбувся Пленум східних клітин ОДУМ-у.

В цьому Пленумі, офіційно зі звітами з діяльності брали участь такі філії: Філадельфія (Ю. Іхтіяров — голова), Трентон (Гриць Кревсун — голова), Сомерсет — Бавнд Брук (А. Шевченко — голова), Ірвінгтон (Віктор Філімончук — голова) і Нью Йорк (Олександр Непрель — голова). Нардами керувала Президія в наступному складі: Андрій Шевченко — голова, Наталя Павленко — заступник, Галя Гурська і Юрко Криволап, мол., — секретарі.

Загальну підготовку Пленуму зробили члени Головної Ради Коша СВ ОДУМ-у в США — І. Павленко — організаційний, Є. Кальман — фінансовий, А. Шевченко — реф. зовнішніх зв'язків.

Пленум був добре підготований і переведений. Місцева філія ОДУМ-у — Бавнд Брук постаралася за всі вигоди, включно з перекускою для учасників нарад. Пе-

реважна кількість учасників — це були молоді віком одумівці.

Голови філій, без прикрас представили працю і стан в своїх осередках. Крім того, було подано до відома стан будови пам'ятника св. п. Митрополитові В. Липківському, цю точку реферували члени Комітету побудови пам'ятника — П. Матула, О. Шевченко і д-р Ю. Криволап.

Д-р Ю. Криволап представив справу підготовки святкування 30-ліття існування нашої організації ОДУМ-у, яке припадає в 1980 році. А. Шевченко подав інформації про З'їзд Коша СВ ОДУМ-у, який запланований як частина ювілейного З'їзду ОДУМ-у.

І. Павленко подав короткий огляд стану організації ОДУМ-у на сході США, підкресливши, що хоч праця по багатьох осередках (колись дуже активних) словилася або взагалі зникла, все ж таки ОДУМ має великий потенціал, тому нам треба шукати шляхів для поживлення праці в ОДУМ-і. О. Шевченко в статистичній формі проаналізував стан юнацтва ОДУМ-у в цілості, а в США зокрема.

Про одумівські табори на сході США в минулому, теперішньому і майбутньому реферував Голова Таборової Комісії Ю. Іхтіяров. Він зазначив, що вже минулого року, після того, коли молодші одумівці почали більше вкладати свою працю в організованні й переведенні таборових програм, було помітне збільшення зацікавлення нашими таборами.

Голова оселі "Київ" О. Богдан подав у короткій (але багатій) формі про те, що було зроблено на оселі для її поліпшення для таборян і гостей. Найбільшою втратою оселі це було с..алення якимись хулігами одного з таборових бараків, також були інші пошкодження. Для направи цих пошкоджень було потрібно багато часу, енергії і грошей.

Дуже невідрадным явищем для ОДУМ-у — це дуже обмежена духовна опіка, про що реферував д-р Ю. Криволап. Провід ОДУМ-у звертався вже кілька разів до консисторії УПЦ за допомогою в цій справі. "Якщо немає священика в неділю, то не вже ж не міг би хтось з священиків прибути на табір у будний

Гурток "Футболісти" на Першій Всеодумівській Спортивній Таборі. Зліва: Михайло Лебединський, Андрій Король, Володимир Співак, Дмитро Ноженко і Михайло Симаговський.

Оселя "Україна", серпень 1979 р.

день?" — запитували учасники Пленуму. Розмова священика з молоддю напевно б давала користь і священикам, і дітям, і, очевидно, українській церкві й цілому нашому народові.

У висліді спостережень можна зауважити, що керівники Пленуму бралися до своєї відповідальності дуже серйозно. Однак пере-насичення формальності в деяких випадках не було обов'язковим.

У висліді дискусій учасників Пленуму резолюційна комісія приготувала резолюції, які передадуться до Головної Ради Коша СВ ОДУМ-у в США на затвердження.

З погляду старшого одумівця хотів би ще зауважити, що такі Пленуми мусіли б бути яких два рази на рік, при чому один з них мусів би бути з участю виключно молодих одумівців. Я певний, що це викликало б чи створило б кращу атмосферу більш активної участі в дискусії, ну й у висліді ще кращі наслідки.

О. Шевченко

СВЯТО ДЕРЖАВНОСТІ

З ініціативи філії ОДУМ-у Сомерсет — Бавнд Брук та під протекторатом відділу УККА місцеві молодечі організації, спільно вла-

штували й виконали Свято Державності 27-го січня 1980 року.

Крім вступного слова, яке виголосив голова відділу УККА Г. Довбуш, цілу програму переводили й виконували члени молодечих організацій: ОДУМ-у, Пласту та Ліги Православної Молоді. Академія розпочалася, урочисто молитвою, яку прочитав о. прст. Ф. Істочин, ректор Семінарії св. Софії.

В Ателі брали участь зі своїми прапорами представники трьох організацій: акт самостійності відчитав представник Пласту, акт соборності відчитав представник ОДУМ-у і прокламації губернатора стейту Нью Джерсі і міста Нью Бронсвік — представники ЛПМ.

Цілу програму дуже добре провела одумівка Оля Шевченко, яка давала відповідні вступні пояснення перед кожним виступом.

Програма свята перепліталася декламаціями членів ОДУМ-у і Пласту. Катя Нагорна, юна одумівка з гуртка "Лісова пісня", декламацією "Славні Роковини" відкрила мистецьку частину Академії.

Наталя Павленко, референт юнацтва філії ОДУМ-у в Бавнд Брук надзвичайно гарно, мовно й стилізовано, виголосила глибоко-змістовне святочне слово, що й

створило спеціальний святочний настрій виповненої залі учасників свята.

Декламації "Не забувай" Б. Лепкого і "Двадцять друге січня" Л. Храпливої виконали члени гуртків юнацтва "Ластівки", "Вівірки", і "Кажани" пластової станції в Нью Бронсвік.

Юний одумівець Петро Павленко з гуртка Козаки" дуже гарно виконав на піаніно твір Чайковського "Анданте".

Наймолодші одумівці Юрко й Олесь Скиба, як звичайно, приємно, пригадали учасникам свята про ті славні події, які відбулися "Багато літ" (В. Переяславича) тому, але залишилися назавжди для грядучих поколінь. Музичною декорацією Академії безперечно був виступ одумівського вокально-інструментального ансамблю "Полтава", який існує при філії ОДУМ-у в Бавнд Брук під керівництвом А. Шевченка. Під звуки гітар (М. Фурсик і А. Шевченко) дівочий квартет: Наталя Павленко, Оля Шевченко, Оля Попов і Ірина Нагорна виконав пісню "Вітер віє", Т. Шевченка і мелодекламацію "Лебеді материнства" В. Симоненка. Надзвичайно зворушливим було виконання "Лебеді материнства", спеціально, коли під звуки перших акордів гітар Н. Павленко урочисто й по-мистецькому проголосила "Лебеді материнства" присвячуємо учасникам Визвольних Змагань". Під звуки мурмрандо і акордів гітар звучали чисто-кристалево слова — декламації членів ансамблю безсмертних слів новітнього генія Василя Симоненка. Дійсно "Можна все на світі вибирати, синю, вибрати не можна тільки батьківщину!"

Важливість цього свята в тому, що приготувала й виконала сама молодь — третє покоління. І це виконання не було випадкове — воно було дуже вміле без при-смаків "партійних" дисонансів.

Це свято — це доказ, що молодь, яка є організована в лавах молодечих організацій, має абсолютний потенціал і запоруку нашої майбутності.

Л. Вишневий

НАШІ ВТРАТИ В 1979 Р.

Зібрав і подав Ярослав КІТ

Лютий 15, Трентон, Н. Дж., США:

ПАВЛО ШАНДРУК, 1889-1979, ген.-полковник, учасник Визвольних Змагань як командир III Запорізької Дивізії УНР, командир I УД УНА "Галичина", голова Братства I УД УНА і Укр. Вільного Козацтва. Похований на цвинтарі-пам'ятнику св. Андрія в Бавнд Брук.

Березень 16, Детройт, Міш., США:

ДЕНИС КВИТКОВСЬКИЙ, 1909-1979, адвокат, журналіст, громадський і політичний діяч на Буковині і в США, член ОУН, УНРуху, голова Проводу Укр. Націоналістів. Похований в Бавнд Брук.

Березень 16, Детройт, Міш., США:

Мирослав СІЧИНСЬКИЙ, 1887-1979, політичний активіст на Україні і в США, редактор; в Львові 12 квітня 1908 р. в полудневі години вбив графа Андрея Потоцького, намісника Галичини. В 1911 р. втік з в'язниці.

Квітень 9, Київ, Україна:

ОЛЕКСА СНИЖИНСЬКИЙ, 1904-1979, диригент хорів, композитор, довголітній дир. хорів собору св. Володимира, одинока церква, в якій дозволяється правити Богослужби в Києві.

Квітень 9, Су Сейнт Мері, Онт., Канада:

Отець ВАСИЛЬ САЛАТЮК, 1925-1979, вояк УПА, будівельник у Канаді і священник УПЦеркви, 1976-1979.

Квітень 11, Оттава, Онт., Канада:

Д-р КОНСТАНТИН БІДА, 1916-1979, професор і директор славистичного департаменту, 1957-1978, член НТШ, УВАН, автор кількох наукових праць. Похований в Бавнд Брук.

Квітень 17, Бруклін, Н. Й., США:

МИХ. ОСТРОВЕРХА, 1897-1979, (псевдонім М. Осика), учасник Визвольних Змагань як УСУС-ус, журналіст, редактор, мистецький критик, перекладач політичних і літературних творів, автор багатьох праць, знавець церковного обряду і літургійного співу.

Квітень 29, Нью Йорк, Н. Й., США:

ЮЛІАН РЕВАЙ, 1899-1979, учитель, редактор, громадський діяч на Закарпатті і в США, міністер закордонних справ і прем'єр Карпатської України в 1939 р. Автор споминів. Похований в Бавнд Брук.

Травень 6, Канбера, Австралія:

Отець ОЛЕКСАНДЕР ТЕОДОРОВИЧ, 1927-1979, диригент хорів, учитель, громадський діяч, православний священник в Австралії з 1972-1979.

Травень 7, Лос Анджелес, Кал., США:

СЕРГІЙ МАКАРЕНКО, 1904-1979, артист маляр, вихованець Київського Худ. Інституту, портретист, іконописець, маляр церков в Югославії, Італії, Аргентині та США.

Травень 12, Нью Йорк, Н. Й., США:

Микола Неділко, 1902-1979, маляр-пейзажист, вихованець Київського Худ. Інституту, театральний декоратор в Києві, член ОМУА в США.

Травень 14, Зайоні, Ілл., США:

КОНСТАНТИН КЛЕПАЧІВСЬКИЙ, 1887-1979, юрист, фінансист, музиколог, диригент хорів, директор Державного Банку України з 1919, учасник Визвольних Змагань, залишив цінну бібліотеку і архів Міннепольському Універ., Міннесота.

Травень 18, Львів, Україна:

Тут знайдено тіло ВОЛОДИМИРА ІВАСЮКА, 1949-1979, лікар-композитор; автор мелодій "Червона Рута", "Водограй", "Два перстені" і т. д. Похований 23 травня на Личаківському цвинтарі.

Травень 23, Гамільтон, Онт., Канада:

Архм. СВЯТОСЛАВ (Степан Магалис, 1898-1979), учасник Визвольних змагань як вояк Армії УНР, учитель, парох і священник УПЦеркви в США, ігумен правосл. монастиря св. Миколая в Грімзбі, Онтаріо.

Червень 6, Рим, Італія:

ОЛЬГА КОНОВАЛЕЦЬ з дому Федак, 1896-1979, жінка бл. п. Євгена Коновальця. Похована біля крипту свого сина бл. п. Юрія.

Жовтень 27, Буенос Айрес, Аргентина:

ЄВГЕН ОНАЦЬКИЙ, 1894-1979, учасник Визвольних Змагань як член УЦР і дипломат, науковець, педагог, політв'язень, редактор, член УВАН, НТШ, автор багатьох наукових праць і споминів.

Серпень 4, Ярділ, Н. Дж., США:

Отець ЮВЕНАЛІЙ (Юрій Попів, 1925-1979), мовознавець, член Острозького Бібл. Т-ва, перекладач Богослужбених книг, знавець св. Письма, колектор церковних стародруків і рідкісних пам'яток, ієромонах УПЦеркви в США. Залишив свою цінну бібліотеку семінарії св. Софії в Бавнд Брук.

Серпень 8, Детройт, Міш., США:

МИХАЙЛО КРАТ, 1882-1979, генерал-поручник, учасник Визвольних змагань як старшина Армії УНР, учасник Зимового Походу, командир в дивізії "Галичина", командир табору в Ріміні. Похований в Бавнд Брук митр. Мстиславом, колишній його хорунжий.

Серпень 20, Вінніпег, Ман., Канада:

МИКИТА І. МАНДРИКА, 1886-1979, учасник Визвольних змагань як член УЦР і дипломат, поет, журналіст, громадський діяч, член УВАН, НТШ і голова Осередку Укр. Культури і Освіти, автор багатьох поетичних збірок.

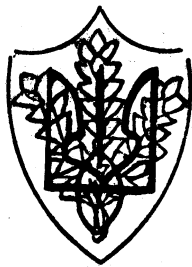
Серпень 21, "Союзівка", Н. Й., США:

Отець ПЕТРО МЕЛЕХ, 1922-1979, учитель, іподиякон собору св. Андрія в Києві під митр. Никанором, православний священник у Німеччині і в США, 1943-1979.

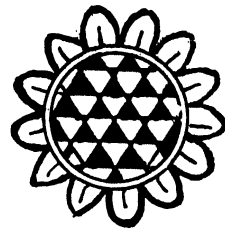
Вересень 12, Львів, Україна:

СТАНИСЛАВ ЛЮДКЕВИЧ, 1879-1979, композитор, диригент хорів і симфонічних оркестр, музикознавець, педагог, учитель, фолклорист, член "Боян", НТШ, директор Музичного Інст. ім. М. Лисенка, 1926-1939, керівник катедри Львівської Державної Кон-

(Закінчення на 3-ій стор. обкл.)

СТОРІНКА ЮНОГО ОДУМУ

КРАЇНА ПИСАНКА

З усіх кінців світу сходились віруючі до Матері Божої, щоб розділити з нею радість Воскресіння Христового. З далекого Єгипту, Киринії, Фригії й Мідії, з Греції й Риму йшли вони курявими дорогами, славлячи Воскреслого. За прикладом Марії Магдалини багаті і бідні, вільні й раби вітали Пречисту Діву червоним яечком.

— Христос воскрес!

— Воїстину воскрес! — і святе благословення спадало на них.

Аж ось наблизилась до Святої Матері молода дівчина.

— Христос воскрес! — привіталась і, схиливши коліна, подала яйце.

Немов дорогоцінний камінь засяяло воно на святій долоні. Всі кольори веселки переплелись на ньому в чарівному візерунку.

— Воїстину воскрес, моя дитино! Де взяла ти такі чудові барви для своєї писанки?

— В серці своєму принесла їх з рідного краю...

— Відки ж ти?

— Країна моя, Світла Мати, лежить над синім морем. Теплий вітер чеше тирсу широких степів її, котить хвилі золотої пшениці, пинить сріблом високі жита, колише шумливі гаї по балках. На зелених луках жовті, сині, білі, фіялкові квіти змагаються в ароматі й красі, червоний мак пломеніє на облогах, пишається рожка і зорять волошки й ромен на межах. В тихих водах широких річок скидаються гостропері риби в бурштиновій і срібній лусці. Запошені цвітом вишневі сади ховають під своїми шатрами білосніжні хатки, а стрункі тополі вартують їхній спокій. Повітря пахуче, як найсолодший трунок, сповнює груди, дзвони й співи пташині славлять Творця Небесного. А над усім тим бездоння блакить і сонце золоте, гаряче і ласкаве...

Люди там веселі й роботящі. Не золото й срібло ховають вони в своїх коморах, а зерно, сонцем налите, мов медом. Там пестять землю і люблять світло і широчінь степів над усе...

— По твоїй мові не дивуюсь більше барвистості цього яечка. На ньому ти змалювала всю красу твоєї найпрекраснішої в світі країни. Воїстину край твій найчудовіша писанка з усіх, що створив їх Отець Небесний, хай славиться ім'я Його на віки вічні.

— Амінь, — прошепотіла дівчина, вишиваним рукавом витираючи сльозу, що скотилася з довгих вій її.

— Чого ж плачеш ти, яка народилася в таких розкошах?

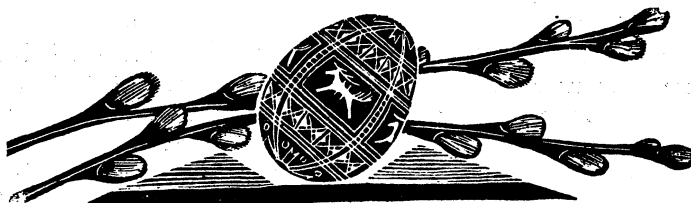
Дівчина підвела засмучене лице своє вгору:

— Стільки ж нещаслива, як і прекрасна, країна моя... Заздрісні сусіди палять гаї і села наші, витоптують пишні ниви і луки, трупом і кров'ю наповнюють річки, а людей забирають у рабство... І немає кінця й краю стражданням мого народу...

Запала тиша. Очі Пречистої Марії затуманились. Вона молилась... Помолившись, поклала руку на чорняву голівку дівчини:

— Люба дитино, Син мій терпів кривду й наругу, за царство Правди й Любови Він прийняв муки і помер. Потім воскрес і вознісся на небо і сів поруч Отця свого в славі й сяйві великим. Благословляю тебе на труд тяжкий. Візьми ось писанку свою і йди з нею у широкий світ. Показуй її людям, розповідай про свій край і прославляй Господа, що створив його. Коли обійдеш навколо світу і повернешся улюблю свою країну, воскресне вона і забує новим щасливим життям.

Ольга Горянка

ВЕЛИЧАЄМО, ХРИСТЕ, ПРЕСЛАВНЕ ТВОЄ ВОСКРЕСЕННЯ,
ЗАПЛИТАЄМ ВІНКАМИ ДЗВІНКІХ ВЕЛИКОДНІХ ПІСЕНЬ,
В НЬОМУ НАШИХ ВЕСНЯНИХ НАДІЙ ЖИВОТВОРНЕ КОРІННЯ,
НАША ВІРА НЕЗЛАМНА У РАДІСНИЙ ЗАВТРИШНІЙ ДЕНЬ.

Р. 3.

ЦИМИ СЛОВАМИ ВІТАЄМО ВСІХ ЧИТАЧІВ СТОРІНКИ
ЮНОГО ОДУМ-У.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Частина одумівського ансамблю
"Кобзар" з Ст. Кетеринс на 9-ім
Українським Музичнім Фестивалі.
Зліва: Іван Качура, Олександр
Качура, Андрій Бурак, Леся Про-
копець, Надя Гаврилюк, Петро
Мельничук.

Торонто, 2-го лютого 1980 р.
Фото Ів. Корця

УСПІХ НА МУЗИЧНОМУ ФЕСТИВАЛІ

З охотою і тяжкою працею можна все здо-
бути. Це показав одумівський ансамбль банду-
ристів "Кобзар" з Ст. Кетеринс, під керівниц-
твом п. Оксани Метулінської, на дев'ятому
українському музичному фестивалі. Фестиваль
відбувся в Торонто на початку місяця лютого
1980 року.

На фестивалі наступні члени ансамблю ви-
грали золоті грамоти:

Леся Прокопець — Танок Гр. Китастого —
Ходила я по садочку (нар. пісня).

Леся Прокопець, Надя Гаврилюк, Іван та
Олекса Качури, Петро Мельничук і Андрій Бу-
рак — Марш Гн. Хоткевича.

Ансамбль — В'язанка нар. пісень і — По той
бік гора та — Вийшли в поле косарі в обр.
Гр. Китастого.

Срібні грамоти отримали: Андрій Бурак і Пе-
тро Мельничук — Не шкодує за літами — Гр.
Китастого.

Іван і Олекса Качури — Возвеселімся — обр.
Ст. Людкевича.

Роман і Дмитро Шпитковські — Полтавський
рушничок Т. Середи.

Галя Заяць і Михайліна Бабій — Кобзар-
ський танок і — Взяв би я бандуру — в обр.
М. Михайлова.

Члени ансамблю "Кобзар" дякують Євгенові
Плавуцькому — членові журі за докладні за-
уваження.

В ансамблі грають не тільки одумівці, а й
члени інших молодечих організацій. Ми разом
працюємо для української спільноти, бо живе-
мо на чужині і хочемо затримати українське
мистецтво і культуру. З початку ми всі брали
приклад з інших ансамблів, а тепер хочемо,
щоб і інші брали приклад з нас. Ось незадово-
го ми будемо відзначати наше п'ятиріччя існу-
вання ансамблю. Запрошуємо всіх взяти участь
17-го і 18-го травня в наших святкуваннях і
підтримати нас у цих днях.

Надя Гаврилюк
член анс. "Кобзар", Ст. Кетеринс

СТАВАЙТЕ УДІЛОВЦЯМИ ОДУМІВСЬКОЇ ОСЕЛІ “УКРАЇНА”

ОСЕЛЯ ЗНАХОДИТЬСЯ БІЛЯ МІСТА ЛОНДОН, ОНТ.
1/4 МИЛІ ВІД СІТІ ЛІМІТ.

Це — 110 акрів прекрасно розташованої фарми

ЗА ІНФОРМАЦІЯМИ ПРОСИМО ЗВЕРТАТИСЯ ДО ПРЕДСТАВНИКІВ ОСЕЛІ:

Лондон: Б. Яремченко	519-681-7468
Торонто: І. Данильченко	416-274-2249
" В. Тимошенко	416-742-3181
Ошава: Ю. Лисик	416-728-2256
" Г. Неліпа	416-533-5135
Гамільтон: М. Ситник	416-545-2589
Ст. Кетеринс: С. Захарчинський	416-527-6327
" А. Озимчак	416-562-7232
Монтреаль: А. Білоцерківський	514-366-1775
Детройт: І. Петруша	313-689-1159
" М. Смик	313-273-7726
Чікаго: О. Коновал	312-259-9207
" П. Коновал	312-259-9076

Бафало: П. Маковський	716-992-9825
" І. Доценко	716-877-3746
Міннеаполіс-Ст. Пол:	
Д-р А. Лисий	612-377-4031
" О. Гуца	612-227-5859
Гошен-Елкгарт: А. Луценко	219-264-2684
" В. Швець	219-262-1397
Саут Бавнд-Брук: О. Шевченко	201-725-5322
Сомерсет: І. Павленко	201-548-7903
Клівленд: В. Пономаренко	216-661-3773
" Л. Середя	

або пишіть на адресу:

“UKRAINA” VACATION RESORT INC.

P. O. BOX 4432

LONDON, ONTARIO CANADA, N5W 5J2

КОЖНИЙ ОДУМІВЕЦЬ повинен обов'язково
передплачувати "Молоду Україну".

R. CHOLKAN & CO. Ltd.

2190-B Bloor St. W. — Toronto, Ont.

INSURANCE FOR: FIRE, AUTO, LIFE

УСЯКОГО РОДУ АСЕКУРАЦІЇ ВІД ВОГНЮ,
НА АВТА, ВІД КРАДЕЖІ, НА ХАТУ.

Телефонуйте до

ЯРОСЛАВА КОВАЛЯ

Tel.: 763-5666

ДО УВАГИ БАНДУРИСТІВ

Якщо ви потребуєте чехол на бандуру,
можете замовити його у нас.

Висилайте розмір бандури і 25 дол. завдатку.
Повна ціна чохла 40 дол. За два тижні ви ді-
станете його.

Маю також тверду протекцію для струн.

Замовлення присилати на адресу:

Mr. W. MURHA

17179 Woodbine

Detroit, Mich. 48219, USA

Tel. 1-313-533-7197

ROCHESTER FURNITURE CO. LTD.

ТРИ ВЕЛИКІ КРАМНИЦІ

Великий вибір хатніх меблів:

вітальні, спальні, їдальні,
холодильники, пральні
машини, електричні і
газові печі, телеві-
зори, радіо.

TORONTO CENTRAL

423 College St. W. - Tel. 364-1434

TORONTO WEST

1121 Dundas St. W. - Tel. 535-1188

MISSISSAUGA

2150 Dundas St. E. - Tel. 276-4390

КРЕДИТОВИЙ СОЮЗ

- Платить за різні щадничі плани **9-13 %**
- Дає малі і великі особисті і моргеджові позички, в міру можливостей
- Має життєву асекюрацію на заощадження до \$ 2.000 на особисті позички до \$10.000 після вимог КЮМІС
- Має чеки особисті даром і для подорожуючих та платять 5% на чекові конта.
- Приймає оплати за газ, електрику, телефон і воду даром
- Дає різні фінансові поради
- Дає паспортні гарантії
- Дає добру, точну, чесну і вчасну обслугу
- Дає добрі кредитові звіти
- 30 років на службі Рідного Народу
- Вступайте в члени і щадіть ще ніж Вам треба позички, малої чи великої
- Позичайте на догідні сплати і низькі відсотки.

SO-USE CREDIT UNION LTD.

406 Bathurst St.
Toronto, Ont. M5T 2S6
Tel.: 363-3994

BRANCH OFFICE:

2258 Bloor St. West
Toronto, Ont. M6S 1N9
Tel. 763-5575

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "МОЛОДОЇ УКРАЇНИ" ЖЕРТВУВАЛИ:

Замість квітів друзям св. п. Михайлові Лисенку і Олексієві Скрепілю, які відійшли у вічність в Торонто, складає Федір Бойко з Пентінгтон, Бр.

Колюмбія 20.00
На свіжу могилу дорогому і незабутньому вчителю св. п. Ю. Головки, довголітнього диригента архи-рейського хорі катедрі св. Володимира в Торонто складає Валентина Родак, Торонто, Онт. 15.00

С. Глушко, Торонто, Онт. 11.00
Замість квітів на свіжу могилу св. п. Юрія Головка складає Євфросинія Літвінова, Торонто, Онт. 10.00

Г. Кулик, Торонто, Онт. 10.00
С. Криволап, Австралія 10.00
Василь Сікора, Торонто, Онт. 8.00
А. Шанда, Іслінгтон, Онт. 5.00
М. Кривка, Литл Фалс, США 6.00
Тарас Орел, Гопнел, США 6.00
Д. Кирей, Чикаго, США 5.00
Михайло Нечай, Монреал 4.00
Г. Шевченко, Австралія 4.00
Ф. Бромонт, Австралія 2.00
Іван Католік, Філадельфія 2.00
Галія Радюк, Едмонтон, Альта. 2.00
Панас Діловський, Рочестер, США 6.00

НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ПРИЄДНАЛИ:

Поля Маслівець, Торонто, Онт. 1

Жертводавцям і прихильникам
"Молодої України" щира подяка!

Ред. і адмін. "М. М."

ЧИТАЙТЕ "МОЛОДУ УКРАЇНУ"

І
ПОШИРЮЙТЕ
ЦЕЙ ЖУРНАЛ
МІЖ
СВОЇМИ РІДНИМИ
І
ЗНАЙОМИМИ

НАШІ ВТРАТИ НА 1979 Р.

(Закінчення зі стор. 21-ої)

серваторії, автор багатьох наукових праць і підручників, автор творів "Кавказ", "Заповіт", "Каменяр", "Довбуш", "Вічний революціонер" і т. д.

Вересень 25, Вінніпег, Ман., Канада:

Отець ВАСИЛЬ КУШНІР, 1893-1979, парох ц. св. Володимира й Ольги, громадський, церковний і державний радник, опікун скитальців в Європі, президент КУК 1940-1953, 1957-1972, президент СКВУ 1968-1969, 1973-1978, член УВАН і НТШ.

Грудень 21, Торонто, Онт., Канада:

БОРИС ОЛЕКСАНДРОВІЧ-ТРИБІНСЬКИЙ, 1921-1979, (псевдонім Свирид Ломачка), поет-прозаїк, редактор, літературний критик, член "Слово", автор "Мої дні", "Любов до ближнього".

N. - J. SPIVAK LTD.

R. R. 1.

LONDON, ONTARIO

(Pre-mix concrete)

АРКА ЗАХІД

2282 Bloor Street West
Toronto 9, Ontario
Tel.: 762-8751

В нас можна набути книжки, українські часописи та журнали, пластинки, друкарські машинки, різьбу та кераміку, полотна, нитки і вишивки.

Маємо великий вибір дарунків на різні okazji.

Просимо ласкаво нас відвідати!

Ціна 1.00 дол
в США і Канаді

If not delivered please return to:

MOLODA UKRAINA
Box 40, Postal Station "M"
TORONTO, ONT., CANADA
M6S 4T2

Concrete Forming London Ltd.

LONDON, ONTARIO

(Foundations and floors.)

УКРАЇНСЬКА ФІРМА ОПАЛОВОЇ ОЛИВИ ALASKA Fuel Ltd.

2438 St. Clair Ave. West
Toronto, Ont.
M6N 1L2

24-годинна скоро і солідна
обслуга!

Чищення і направа форнесів
безплатна.

Телефонуйте вдень і вночі!

Tel.: 769-4133
769-4134

Обслуга гарантована!

Е. ДУМИН

пропонує

ВЕЛИКИЙ ВИБІР

чоловічих, студентських
і хлоп'ячих костюмів

як також різних фасонів
і кольорів
СОРОЧКИ.

550 QUEEN STREET WEST

Toronto, Ontario

Tel.: 364-4726

ALEX ELECTRIC LTD., ALEX SCHIDOWKA

Industrial — Commercial — Residential

London, Ontario

Tel: 439 - 6747

Увага!

Увага!

КУПУЙТЕ ЗБІРКУ ПОЕЗІЙ

МИХАЙЛА СИТНИКА

ЦВІТ ПАПОРОТІ

Крім поезій, до збірки входять: стаття про
творчість поета М. Вірного і бібліографія тво-
рів поета, складена інж. І. Лучковим.

Ціна книжки у твердій обкладинці \$6.50, у зви-
чайній — \$5.00.

Замовлення з належною сумою слати на адресу:

Mr. H. KALMAN
376 Green Lane
Ewing, N. J. 08638, USA

УВАГА!

УВАГА!

Слухайте радіопередавання Української Право-
славної Церкви (східня єпархія) в Торонто

"БЛАГОВІСНИК"

кожної суботи від 5:30 до 6:30 год. вечора
з радіостанції CHIN на хвилі 101-FM.

Ваші завваги, побажання і пожертви пере-
силайте на адресу

Radioprogram "BLAHOVISNYK"

c/o St. Vladimir's Cathedral

404 Bathurst St.

Toronto, Ont. M5T 2S6. — Tel. 366-3224